

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Bijbelcommentaar

door E.G.White

Page 1082-1083; blz. 482

1 Korinthe

Hoofdstuk 1-3

Lessen voor Elke Gemeente. – Het derde hoofdstuk van 1 Korinthe moet zorgvuldig en onder biddend overdenken door elk gemeentelid gelezen worden. De eerste twee hoofdstukken van deze brief banen de weg voor het derde hoofdstuk en hierin staan lessen voor elke gemeente op aarde. De oorzaak van hun moeilijkheden wordt duidelijk aangetoond (MS 74, 1899).

Hoofdstuk 1

Vers 1 Zie EGW over 1 Korinthe 9:13-18

Vers 1-8 **Bescherm de Gemeente Tegen Verleiding.** – De instructie in deze brief wordt gericht tot de gemeente Gods in Korinthe en de opdracht wordt gegeven om deze te sturen naar alle plaatsen waar groepen heiligen zijn die in Jezus geloven. Van hen wordt als leden van de gemeente van Jezus Christus gezegd, dat zij *"geheiligd zijn in Christus Jezus"* en *"geroepen heiligen"* zijn. Zij hebben door de doop de gelofte afgelegd om goede werken te doen in het trachten anderen te redden die de Waarheid niet kenden.

De gemeente in Korinthe bestond voornamelijk uit vroegere heidenen. Paulus had ijverig onder hen gewerkt en hen tot kennis der Waarheid gebracht. Maar nadat Paulus hen had verlaten, waren valse leraars opgestaan die het apostelschap en het werk van Paulus in twijfel hadden getrokken. Zij spraken verachtelijk over hem en probeerden vergelijkingen te trekken tussen henzelf en hem, waardoor hij in de ogen van de gemeente gekleineerd zou worden.

Paulus trachtte niet zichzelf te verheffen. Maar als leugens de uitwerking van zijn werk dreigden te vernietigen, maakte trouw aan zijn zending het voor hem noodzakelijk God te eren door zijn karakter te rechtvaardigen en zijn ambt te eren. Hij maakt aanspraak op het feit dat hij een Goddelijke opdracht heeft - dat hij *"een geroepen apostel van Christus Jezus is, door de wil van God."*

Paulus was door de Vorst des levens voor zijn werk geroepen. Toen Paulus de volgelingen van Christus wreed vervolgde, was de Heiland aan hem verschenen en had hem geroepen om een apostel der heidenen te worden. Hij voelde als apostel van onze Heere een geheiligde verantwoordelijkheid voor het welzijn van de gemeente in Korinthe. Onder zijn leiding hadden zij niet alleen de Waarheid ontvangen, maar deze ook aan anderen onderwezen. Zij waren zo verrijkt, dat zij in geen enkele genadegave tekort kwamen. Zij waren in een nauwe en kostbare betrekking tot Christus gebracht.

Page 1083; blz. 483

Paulus kon niet toelaten, door te zwijgen, van zijn werkterrein te worden verdreven door valse leraars - leraars die verkeerde gevoelens en theorieën naar voren

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

brachten waardoor eerlijke zielen van de Waarheid konden worden gescheiden. De gemeente moest beschermd worden en tegen bedrog worden gewaarschuwd. Christus heeft Zichzelf voor ons gegeven, om ons te verlossen van alle ongerechtigheid en Zichzelf een volk te reinigen, ijverig in goede werken. Zijn gemeente moet vrij blijven van alle valse leer (MS 46, 1905).

Vers 10 **Eenheid in Verscheidenheid**. – De kracht van Gods volk ligt in hun eenheid met Hem door Zijn eniggeboren Zoon en in hun eenheid met elkaar. Er zijn geen twee bladeren aan een boom precies gelijk; evenmin denken alle mensen gelijk. Hoewel dit echter het geval is, kan er toch eenheid zijn in verscheidenheid. Christus is onze Wortel en allen die daarop zijn geënt, zullen de vruchten dragen, die Christus heeft gedragen. Zij zullen de aangenaamheid van Zijn karakter openbaren in de gave van het spreken, in het aankweken van gastvrijheid, van vriendelijkheid, van christelijke voorkomendheid en hemelse beleefdheid.

Kijk eens naar de bloemen in een tapijt en let op de verschillend gekleurde draden. Niet alle zijn roze, groen of blauw. Een hoeveelheid verschillende kleuren wordt samengeweven om het patroon te volmaken. Dat is ook het geval met Gods plan. Hij heeft een bedoeling met ons daar te plaatsen, waar wij als afzonderlijke personen moeten leven. Wij zijn niet allen gemaakt om hetzelfde werk te doen, maar het werk van iedereen is door God bedoeld om te helpen bij het volmaken van Zijn plan (RH 4 juli, 1899).

Vers 10-13 Zie EGW over Galaten 5:1,2

Vers 13 **Christus is de Steen Die Eén Maakt**. – Paulus stelt de vraag: "*Is Christus gedeeld?*" Hebben wij niet één geestelijk Hoofd? Christus is de steen die één maakt, de voornaamste hoeksteen uit alle tijden. De aartsvaders, het Levitisch priesterschap en de christenen van nu hebben alle hun middelpunt in Hem. Hij is alles in allen (RH 3 jan., 1899).

Vers 21 Zie EGW over Romeinen 1:20-25

Vers 25-29 **God Meet Niet met Menselijke Maatstaven**. – Als gevolg van de trots en eerezucht van de mensenkinderen heeft het God behaagd Zijn machtige werken te verrichten door de eenvoudigste en nederigste middelen. God kiest niet de mannen die de wereld eert als groot, talentvol of briljant. Hij kiest hen, die zachtmoedig en eenvoudig willen werken, terwijl zij Hem erkennen als hun Leider en Bron van kracht. Hij zou willen dat wij Hem onze Beschermers en Gidsen maken in alle verplichtingen en zaken van het leven ...

De Majesteit des hemels werkt door wie Hij wil. Zijn voorzienigheid kiest soms de nederigste werktuigen om het grootste werk te doen, want Zijn kracht wordt openbaar door de zwakheid

Page 1083-1084; blz. 484

van de mens. Wij hebben onze maatstaf waarnaar wij rekenen en aan de hand daarvan noemen wij het ene groot en het andere klein; maar God meet niet met menselijke maatstaven; Hij past Zijn weegschaal niet aan de onze aan. Wij moeten niet menen dat wat wij als groot zien, ook bij God groot moet zijn en wat voor ons klein is, bij Hem ook klein moet zijn (ST 14 juli, 1881).

Hoofdstuk 2

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Vers 1-3 Wees Bevreesd Voor het Eigen Ik. – De apostel Paulus kon welsprekendheid met welsprekendheid en logica met logica beantwoorden; hij kon verstandelijk op alle strijdvragen ingaan. Maar was hij tevreden met deze wereldse kennis? Hij schrijft: *"Ook ben ik, toen ik tot u kwam, broeders, niet met schittering van woorden of wijsheid u het getuigenis van God komen brengen. Want ik had niet besloten iets te weten onder u, dan Jezus Christus en Dien gekruisigd."*

Hier is een heel belangrijke les. Wij moeten weten waar wij ons bevinden. Wij moeten begrijpen dat de hoogste opvoeding, ooit aan stervelingen gegeven, een geest van nederigheid ontwikkelt, want die laat zien hoeveel er nog te leren is.

Hoe meer u leert, des te meer zult u de noodzaak inzien om heel uw geest en belangstelling in te zetten in het leren voor de zaak van Christus. Waarom leert u? Zoekt u kennis om de Waarheid te verstaan? Als dat uw bedoeling is, wees er dan van verzekerd dat u uw eigen ik wilt doen opgaan in Jezus Christus. *"Ook kwam ik in zwakheid, met veel vrezes en beven tot u."* Paulus was een groot leraar, toch had hij het gevoel dat alle opvoeding die hij kon opdoen, zonder Gods Geest Die in hem werkte, weinig zou betekenen. Wij moeten dezelfde ervaring hebben; wij moeten bang zijn voor onszelf. Wij moeten persoonlijk aan de voeten van Jezus zitten en naar Zijn leerrijke woorden luisteren (MS 84, 1901).

Vers 1-4 Zie EGW over Handelingen 17:34

Vers 1-5 (Handelingen 9:3-6; 22:3, 4). **Aanwijzingen Voor de Gemeente van Heden.** – Paulus was geen ongeleerd man, maar de prediking van Christus was voor hem een nieuw Evangelie. Dat werk verschilde heel veel van dat wat hij gedaan had toen hij de gelovigen van plaats tot plaats najoeg en hen zelfs *"ten dode toe"* vervolgde. Maar Christus had Zich aan Paulus op een opmerkelijke wijze geopenbaard bij zijn bekering. Bij de poort van Damascus veranderde het visioen van de Gekruisigde zijn gehele levensloop. De vervolger werd een discipel, de leraar een leerling.

Van die tijd af was Paulus een werkelijk bekeerd mens. God gaf hem een speciaal werk te doen voor de zaak van het christendom.

Page 1084; blz. 485

Zijn onderricht in de brieven aan de gemeenten in zijn tijd is een lering voor Gods gemeente tot de eindtijd (Brief 332, 1907).

Eenvoud in Welsprekendheid. – Paulus kwam niet naar de gemeenten als redenaar of als een wetenschappelijk wijsgeer. Hij trachtte niet alleen maar het oor te behagen door vloeiende woorden en zinnen. In welsprekende eenvoud maakte hij de dingen bekend, die aan hem geopenbaard waren. Hij kon met kracht en gezag spreken, want hij kreeg dikwijls in visioen onderricht van God (vers 6-10 aangehaald) (MS 46,1905).

(Handelingen 17:22-34). **Geestelijke Kracht Niet in Menselijke wijsheid.** – (1 Korinthe 2:1-9 aangehaald) De apostel Paulus bezat alle voorrechten van een Romeins burger. Hij schoot niet tekort in de Hebreeuwse opvoeding, want hij had geleerd aan de voeten van Gamaliël; maar dit alles stelde hem niet in staat om de hoogste maatstaf te bereiken. Met zijn wetenschappelijke en letterkundige opvoeding was hij, voordat Christus aan hem werd geopenbaard, in een even grote duisternis als velen in deze tijd. Paulus werd zich ten volle bewust dat het kennen van Jezus Christus uit persoonlijke ervaring voor zijn tijdelijk en eeuwig welzijn was. Hij besefte de noodzaak om een hoge maatstaf te bereiken.

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Het was Paulus' gewoonte geweest om een redenaarsstijl in zijn prediking aan te nemen. Hij was iemand die voor koningen en voor de grote en geleerde mannen van Athene kon spreken; zijn intellectuele bekwaamheid was vaak waardevol voor hem bij het banen van de weg voor het Evangelie. Hij probeerde dat in Athene te doen, door welsprekendheid met welsprekendheid, wijsbegeerte met wijsbegeerte en logica met logica, te beantwoorden, maar hij had niet het succes waarop hij had gehoopt. Nader inzien bracht hem ertoe te begrijpen, dat iets anders meer nodig was dan menselijke wijsheid. God leerde hem dat iets, wat boven de wereldse wijsheid stond, zijn deel moest worden. Hij moest zijn kracht uit een hogere bron ontvangen. Om zondaars te overtuigen en tot bekering te brengen, moest Gods Geest in zijn werk komen en elke geestelijke ontwikkeling heiligen. Hij moest het vlees eten en het bloed drinken van de Zoon van God (RH18 juli, 1899).

Vers 2 (Galaten 6:14). **De Grote Centrale Waarheid van de Schriften.** – Er is één grote centrale Waarheid, die ons altijd voor ogen moet staan bij het onderzoek van de Schriften - Christus, en Dien gekruisigd. Elke andere Waarheid heeft invloed en kracht overeenkomstig de verhouding tot dit onderwerp. Alleen in het licht van het kruis kunnen wij het verheven karakter van Gods wet onderscheiden. De ziel die door zonde is verlamd, kan alleen leven ontvangen door het werk dat aan het kruis tot stand gekomen is door de Leidsman van onze zaligheid (MS 31, 1890).

Page 1084-1085; blz. 486

Vers 4 (1 Korinthe 4:9). **Getrouwe Predikers een Schouwspel voor de Wereld.** – Ons werk in deze tijd moet niet gedaan worden door verlokkenende woorden van menselijke wijsheid, zoals de heidense redenaars gebruikten om te worden toegejuicht. Spreek met betoon van de Geest en met de kracht die alleen God kan geven. De toetsende waarheden voor deze tijd moeten verkondigd worden door mensen met lippen die aangeraakt zijn door een gloeiende kool van Gods altaar. Een dergelijke prediking zal een duidelijke tegenstelling vormen met de algemeen gehoorde predikaties.

Getrouwe boodschappers, door God gezonden, zijn een schouwspel voor de wereld, voor de engelen en voor mensen, niet omdat zij zich op vooraanstaande posities plaatsen, maar omdat zij laten zien dat zij gesterkt en geholpen worden door de Geest (MS 165, 1899).

Vers 7-14 Zie EGW over Romeinen 11:33

Vers 9 (Efeze 1:17, 18). **De Verbeeldingskracht Opvoeden.** – U moet u bepalen bij de verzekeringen uit Gods Woord en ze het geestelijk oog voorhouden. Herhaal de lessen, daarin punt voor punt gegeven, van dag tot dag, telkens weer, tot u de draagkracht en het belang ervan kent. Vandaag zien we iets en door meditatie en gebed zien wij morgen meer. Op deze wijze nemen wij geleidelijk de genadebeloften op, tot we bijna de volledige betekenis ervan kunnen vatten.

O, wat verliezen wij veel door de voorstellingskracht niet op te voeden en stil te staan bij Goddelijke zaken, in plaats van bij aardse dingen! Wij mogen het voorstellingsvermogen ten volle laten werken, en toch "Wat het oog niet heeft gezien en geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart is opgekomen, al wat God bereid heeft voor degenen, die Hem liefhebben." Nieuwe wonderen zullen aan de geest geopenbaard worden, hoe meer we deze op goddelijke zaken richten. Wij doen onszelf veel tekort door niet meer over Jezus te spreken en over de hemel, de erfenis der verlostten. Hoe meer wij over hemelse dingen nadenken, des te meer nieuwe

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

verrukkingen wij zullen zien en hoe meer ons hart vervuld zal worden met dank aan onze weldadige Schepper (Brief 4, 1885).

Vers 14 **Waarheid Contra Wereldse Wijsheid**. – Kostbare edelstenen van waarheid, hoogst waardevol voor de zachtmoedigen en nederigen die in Jezus geloven, zijn dwaasheid voor hem die wijs is in het oog van de wereld. Maar de Waarheid, de eeuwige Waarheid, is altijd met de ware gelovige. De Geest is zijn aangewezen Leraar, zijn Gids, zijn voortdurende kracht en gerechtigheid (MS 29, 1899).

Vers 16 **De Wet een Uitdrukking van Gods Gedachten**. – De wet der tien geboden moet niet zozeer gezien worden van de kant van de verboden, als wel van de weldadige kant. Haar geboden zijn de vaste garantie van geluk door gehoorzaamheid. Door Christus aanvaard bewerkt ze in ons die reinheid van karakter,

Page 1085-1086; blz. 487

die ons door alle eeuwen heen blijdschap zal brengen. Voor de gehoorzamen is ze een beschermende muur. Daarin zien we Gods goedheid die, door aan de mens de onveranderlijke beginselen van gerechtigheid te openbaren, hen tracht te beschermen tegen het kwaad dat het gevolg van overtreding is.

Wij moeten niet menen dat God klaar staat om de zondaar voor zijn zonde te straffen. De zondaar brengt zelf de straf op zich. Zijn eigen daden brengen een reeks omstandigheden op gang, die absolute gevolgen hebben. Elke overtreding valt op de zondaar terug, bewerkt in hem een verandering van karakter en maakt het voor hem gemakkelijker weer te zondigen. Door de zonde te kiezen, scheiden de mensen zich van God, snijden zichzelf af van het kanaal van zegen en het zekere resultaat is ondergang en dood.

De wet is een uitdrukking van Gods gedachten. Als wij deze in Christus aanvaarden, worden ze onze gedachten. Ze verheffen ons boven de kracht van natuurlijke verlangens en neigingen, boven verzoeking die tot zonde verleiden (Brief 96, 1896).

Hoofdstuk 3

Vers 1,2 **Waarom Velen Tekort Schieten in de Opbouw van het Karakter**. – (Hebreeën 5:9-12 aangehaald). Paulus kon niet zo duidelijk tot de Joodse bekeerlingen over de verborgenheid der godzaligheid spreken, als hij wel wenste. Als gevolg van hun geestelijke zwakte, hun gebrek aan bevattingsvermogen, kon hij niet de Waarheid uiten, die, als ze haar goed hadden kunnen horen, met bewust begrip, voor hun een reuk des levens ten leven zou zijn geweest.

De schuld lag niet bij hun leraars, maar bij henzelf. Zij waren traag van begrip. Zij hadden tal van voordelen gekregen. Zij hadden kunnen toenemen in kennis aangaande Christus, Zijn werk en Zijn macht om volkomen zalig te maken wie tot Hem komen. Maar zij waren niet gevorderd door hun kansen te gebruiken om steeds meer van de Heiland te leren. Hun geheugen was zwak, omdat zij niet in geloof de Waarheden, die hen waren meegedeeld, hadden aanvaard. Zij konden de Waarheden, noodzakelijk voor succes in het bouwen aan het karakter, niet onthouden.

De apostel vestigt hun aandacht op hun gebrek in dit opzicht, daar dit hun geestelijke zwakte was geworden. Hun verkeerde opvattingen gaven hun een vaag

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

zicht op de macht van Christus om Zijn volk tot lof op aarde te maken (RH 16 juni, 1903).

Vers 1-3 **Geestelijke Dwerfen**. – Paulus verlangde ernaar tot de gemeente in Korinthe over geestelijke dingen te spreken. Maar tot zijn verdriet vond hij haar erg zwak. De gemeenteleden konden zelfs niet de waarheid betreffende zichzelf verdragen (1 Korinthe 3:1, 2 aangehaald). De geestelijke wasdom van deze mensen was

Page 1086; blz. 488

zo in de groei belemmerd, dat een "*Aldus zegt de Heere*" voor hen een aanstoot betekende. Paulus wist dat hij als aanklager en vitter beschouwd zou worden als hij hun de Waarheid bracht (MS 74, 1899).

Vers 2 **Levend op een Laag Peil**. – (1 Korinthe 3:1-3 aangehaald). Zij die met deze woorden werden toegesproken, hadden zich niet gevoed met Christus en waren daarom niet gegroeid in geestelijke kennis. Paulus zei: "*Melk heb ik u gegeven*" - de eenvoudigste, duidelijkste waarheden, geschikt voor pasbekeerden, "*Geen vast voedsel*" - het stevige voedzame geestelijke voedsel, geschikt voor hen die vorderingen hebben gemaakt in het kennen van Goddelijke zaken. Zij leefden op een laag peil door stil te staan bij oppervlakkige waarheden die geen nadenken, geen diepgaand onderzoek vragen (MS 70, 1901).

Vers 4-9 **Evangeliedienaars Niet Verafgoden**. – Er kan geen krachtiger bewijs in de gemeente zijn, dat de Waarheden van de Bijbel de ontvangers ervan niet geheiligd hebben, dan hun gehechtheid aan een geliefde evangeliedenaar en hun onwil om het werk van een andere leraar, die hun in Gods voorzienigheid, tot hun voordeel is gezonden, te aanvaarden. De Heere zendt hulp aan Zijn gemeente naarmate hun behoefte is, niet volgens hun wensen; want kortzichtige stervelingen kunnen niet onderscheiden wat voor hun bestwil dient. Zelden heeft een bepaalde evangeliedenaar alle hoedanigheden, benodigd voor het volmaken van een zekere gemeente in alle eisen van het christendom; daarom zendt God andere evangeliedienaars om hem op te volgen, de één na de ander, waarbij ieder van hen een hoedanigheid bezit die de andere missen.

De gemeente zou deze dienstknechten van Christus dankbaar moeten aanvaarden, zoals zij hun Meester zelf zouden aanvaarden. Zij zouden moeten trachten alle mogelijke baat te vinden bij het onderricht dat evangeliedienaren hen uit Gods Woord mogen geven. Maar de evangeliedenaar zelf mag niet verafgoot worden; onder de leden mogen geen godsdienstige lievelingen en gunstelingen zijn. De waarheden die zij brengen, moeten aanvaard worden en op prijs worden gesteld in zachtmoedigheid en ootmoed (Redemption; The Teachings of Paul, p. 74, 75).

Vers 5,6 **De Heere Onze Kracht**. – De Heere wil dat wij onderscheid maken tussen de middelen en het werktuig. De menselijke helper is slechts een werktuig; hij dankt zijn kracht aan de Heere. Hij moet met Gods kracht samen werken (brief 150, 1900).

Vers 9 (2 Korinthe 10:4; zie EGW over Genesis. 2:7; Romeinen 12:2). **God Verschafft de Wapenen**. – "*Gods medearbeiders zijn wij.*" Hij verschafft ons alle hoedanigheden, alle geestelijke wapenen, nodig voor het neerhalen van satans sterkten. Breng de Waarheid, zoals deze in Jezus is. Laat de toon van uw stem Gods liefde tot uiting brengen. Leid, maar drijf nooit. Benader de koppigste persoon

Page 1086-1087; blz. 489

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

in een geest van vriendelijkheid en genegenheid. Meng uw woorden met olie van genade en laat die in liefde van uw lippen vloeien (Brief 105, 1893).

Goddelijke Beschaving zal Gegeven Worden. – De Heere zal Goddelijke beschaving geven aan hen, die Zijn medearbeiders zijn. Een medearbeider van God te zijn wil zeggen te streven en te worstelen om te groeien naar de gelijkenis van Christus. Satan maakt het nodig dat wij moeten strijden. Zij die het oog gericht houden op het leven van de Heere Jezus, zullen overvloedig ingang vinden in Zijn geestelijke tempel.

Zwakke Planten Ontvangen Speciale Zorg. *"Gods akker zijt gij."* Zoals iemand behagen scheidt in het cultiveren van een tuin, scheidt de Heere behagen in Zijn gelovige zonen en dochters. Een tuin vraagt aanhoudend werk. Onkruid moet worden verwijderd; nieuwe planten moeten worden geplant; te snel groeiende takken moeten worden gesnoeid. Zo werkt de Heere voor Zijn tuin, de planting des Heeren. Hij kan geen behagen scheppen in een groei, die niet de genadegaven van Christus' karakter openbaart. Het bloed van Christus heeft mannen en vrouwen tot kostbare voorwerpen van zorg gemaakt. Hoe voorzichtig moet iedereen daarom zijn om zich niet teveel vrijheid te veroorloven bij het uitrukken van de planten die de Heere in Zijn hof heeft geplant. Sommige planten zijn zo teer, dat ze nauwelijks leven in zich hebben en juist voor dezen toont de Heere bijzondere zorg (MS 39, 1896).

De Kunst van Karakterbouw Leren. – *"Gods bouwwerk zijt gij."* Gij zijt vertegenwoordigers van de grote Meester. Het zij verre, dat wij zouden nalaten het ambacht van het opbouwen van karakter te leren. De weg die in dit werk gevolgd moet worden, is niet naar de ideeën van de wereld; de stijl is niet volgens de wereldse stijl. Zij die Gods werk gaan doen zonder zich in Christus te verbergen, zullen zich al spoedig losmaken van het bouwwerk van de Meester (MS 185, 1899).

Laat Christus Leiding Geven. – Wees ervan verzekerd dat bij uw werk van karakterbouw, Christus de Leidsman is. Het maakt groot verschil of u Gods medearbeiders bent, of dat u God tegenwerkt; of het uw hoogste streven is God te verheerlijken, of uzelf en uw plannen te verheerlijken. Christus zegt: *"Zonder Mij kunt gij niets doen"* - niets, waarop Gods goedkeuring kan rusten. Bestudeer uw drijfveer met zorg en verzeker u ervan, dat u niet in uw eigen wijsheid werkt, zonder Christus (MS 102, 1903).

Een Tempel, door God en de Mensen Geëerd. – Iedereen moet bouwen met zuivere, edele, oprechte daden. Het resultaat van dit werk zal een symmetrisch bouwwerk zijn, een prachtige tempel, geëerd door God en mensen (MS 153, 1903).

Vers 9-15 **Iedereen Heeft zijn Aangewezen Werk.** – Wij moeten zorgvuldig de dingen met betrekking tot het werk dat wij gaan doen overwegen. Zal dat werk een zegen voor anderen zijn? God

Page 1087; blz. 490

heeft ons geen werk gegeven om ons alleen maar bezig te houden, maar om Zijn Naam te verheerlijken. Velen zijn druk bezig met het inzamelen van hout, stro en stoppelen. Maar dit alles zal verbranden, zodat niets overblijft om zielen voor te bereiden op die grote dag, als ieder werk door vuur beproefd zal worden. Velen zullen ontdekken dat het werk dat hun tijd en aandacht in beslag genomen heeft, door het gebruik vergaan is en dat zichzelf ternauwernood gered zijn, als door vuur.

Een dergelijk resultaat is niet Gods bedoeling. Hij heeft iedereen zijn werk aangewezen. Zorgvuldig, biddend moet worden onderzocht: Welke taak is ieder van

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

ons persoonlijk aangewezen, als mannen en vrouwen die God verantwoording schuldig zijn? En hetzij ons werk geheel beperkt wordt tot geestelijke zaken, dan wel dat het tijdelijke en geestelijke zaken samen zijn, wij moeten ons trouw van onze taak kwijten. Gewone en heilige zaken moeten hand in hand gaan, maar de geestelijke zaken mogen niet door de dingen van alledag verduisterd worden. Christus eist de dienst van het gehele wezen, de gecombineerde krachten van lichaam, geest en de morele krachten. Deze moeten in dienst van God staan. De mens moet bedenken dat God eigenaar is van alles, en dat aan Zijn bezigheden een heiligheid wordt verleend, die zij niet hadden voor hij in het leger des Heeren dienst nam. Elke daad moet een toegewijde handeling zijn, want het door God toevertrouwde talent van tijd wordt ervoor gebruikt. Op al het werk van zo iemand staat geschreven: Heiligheid des Heeren, omdat zijn gehele wezen ondergeschikt is gemaakt aan God:

Er mag niets worden ondernomen, zelfs niet in het dagelijks leven, als het verderfelijk op de zinnen werkt. Wij zijn op Gods opleidingsschool en Hij heeft Zijn eigen middelen, waardoor wij in Zijn dienst kunnen komen, zodat Zijn Naam verheerlijkt kan worden door het werk dat wij in deze wereld doen. Velen maken zich zorgen omdat ze niet rechtstreeks voor de vooruitgang van Gods Koninkrijk werken. Maar het eenvoudige werk mag niet over het hoofd worden gezien. Als het eerlijk werk is, is het een zegen en kan leiden tot een belangrijker aandeel in het werk. Zij, die dit werk doen, moeten zichzelf niet beschuldigen dat zij nutteloos zijn in Gods grote gezin. Dit is niet nodig, want zij doen het werk, dat iemand moet doen (MS 49, 1898).

Vers 11 **De Levende Hoeksteen**. – God zal alleen de geweldigste dienst, of het schitterendste talent gebruiken, als dit gelegd is op, en verbonden met de levende Hoeksteen; want dit alleen geeft echte waarde aan de aanwezige bekwaamheid en maakt het tot een levende dienst voor God. Wij kunnen door de eeuwen heen terugzien en deze levende stenen ontdekken, die blinken als heldere lichten door het vuil van de morele duisternis, dwalingen en bijgeloof heen. Deze kostbare edelstenen blinken met toenemende luister, niet alleen voor deze tijd, maar ook voor

Page 1087-1088; blz. 491

de eeuwigheid (Redemption: The Teachings of Paul, p. 80).

Vers 11-13 (zie EGW over Psalm 144:12). **Het Goud van Geloof Onvergankelijk**. – Het maakt alle verschil welk materiaal gebruikt wordt voor de bouw van het karakter. De langverwachte dag van God zal spoedig het werk van ieder mens beproeven. "*Hoedanig ieders werk is, dat zal het vuur uitmaken.*" Zoals vuur het verschil openbaart tussen goud, zilver, kostbare stenen en hout, hooi of stro, zo zal de dag des oordeels de karakters beproeven en het verschil aantonen tussen karakters, gevormd naar de gelijkenis van Christus, en karakters, gevormd naar de gelijkenis van het zelfzuchtige hart. Dan zal alle zelfzucht, alle valse godsdienst tevoorschijn komen. Het waardeloos materiaal zal worden verteerd, maar het goud van waarachtig, eenvoudig, nederig geloof zal nooit zijn waarde verliezen. Het kan nooit verteerd worden, want het is onvergankelijk. Een enkel uur van overtreding zal een groot verlies blijken, terwijl de vreze des Heeren het begin van alle wijsheid zal blijken te zijn. De genoegens van genotzucht zullen als stro vergaan, terwijl het goud van standvastige beginselen, ten koste van alles gehandhaafd, voor altijd zal blijven bestaan (RH 11 dec., 1900).

Vers 13 Zie EGW over Jeremia 23:28; Openbaring 20:12,13

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Vers 16-23 Zie EGW over 1 Thessalonicenzen 5:23

Hoofdstuk 4

Vers 5 **De Heiligen Zullen de Wereld Oordelen.** – Gedurende de duizend jaren, die verlopen tussen de eerste en de tweede opstanding, geschiedt het oordeel over de goddelozen. De apostel Paulus wijst op dit oordeel, als op een gebeuren dat volgt na de wederkomst. *“Daarom, velt geen oordeel vóór de tijd, dat de Heere komt.”* Daniël verklaart: *“dat de Oude van dagen kwam en recht verschaft werd aan de heiligen des Allerhoogsten...”* (Daniël 7:22).

Dan regeren de rechtvaardigen als koningen en priesters voor God. Johannes zegt in Openbaring 20:4: *“Ik zag tronen, en zij zetten zich daarop, en het oordeel werd hun gegeven.”* Dit is de tijd, die door Paulus werd voorspeld: *“Of weet gij niet, dat de heiligen de wereld zullen oordelen?”* (1 Korinthe 6:2,3). Verenigd met Christus oordelen zij de goddelozen, door hun handelingen te vergelijken met het Wetboek, de Bijbel; zij beslissen over iedere zaak gerekend naar de daden die ze gedaan hebben. Vervolgens wordt de straf, die de goddelozen zullen moeten lijden, bepaald naar hun werken. Dit staat vermeld achter hun namen in het boek des doods.

De aanklacht die wij zullen horen zal niet tegen ons gericht zijn vanwege onze losbandige zonden, nee, we zullen beschuldigd worden wegens het nalaten van goede en edele plichten, die de God van liefde ons heeft opgelegd. De tekortkomingen in onze karakters zullen ons voor ogen worden gesteld. Het zal dan openbaar worden, dat allen die op deze wijze veroordeeld worden, licht en kennis hadden ontvangen, en dat de goederen des Heeren hun waren toevertrouwd en dat zij ontrouw bevonden werden over hetgeen hun was toevertrouwd. Satan en de boze engelen worden eveneens door Christus en Zijn volk geoordeeld. Paulus zegt: *“Weet gij niet, dat wij over engelen oordelen zullen?”* (1 Korinthe 6:3). Wanneer de Rechter over de gehele aarde aan satan verantwoording zal vragen, ‘Waarom bent u opgestaan tegen Mij en waarom heeft u Mij beroofd van de onderdanen van Mijn Koninkrijk?’ zal de bewerker van het kwade, geen verontschuldigungen kunnen aanbrengen. Iedere mond zal verstomd worden, en het gehele leger van opstandigen zal sprakeloos zijn. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Vers 9 (zie EGW over 1 Korinthe 2:4; Romeinen 12:2). **Iedere Overwinning een Edelsteen in de Kroon des Levens.** – De christen is een schouwspel voor de wereld, voor engelen en voor mensen. Uniek? - Ja, hij heeft een uniek, bijzonder karakter, omdat zijn leven uitgewerkt is naar de Goddelijke gelijkenis.

De bewoners van ongevallen werelden en van het hemels universum slaan met intense belangstelling de strijd tussen goed en kwaad gade. Zij verheugen zich als satans listen de een na de andere worden herkend en worden beantwoord met een *“Er staat geschreven”*, zoals Christus ze beantwoordde in Zijn strijd tegen de sluwe vijand. Elke behaalde overwinning is een edelsteen in de kroon des levens. Op de dag der overwinning triomfeert heel het hemels universum. De harpen van de engelen doen de plechtigste muziek horen, die de melodie van de stem begeleiden (Brief 5, 1900).

Hoofdstuk 6

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Vers 19,20 **God Maakt Aanspraak op de Troon van het Hart.** – God heeft ons gekocht en Hij maakt aanspraak op de troon in ieders hart. Onze geest en ons lichaam moeten ondergeschikt zijn

Page 1088; blz. 492

aan Hem en de, natuurlijke gewoonten en begeerten moeten ondergeschikt zijn aan de behoeften van de ziel. Maar wij kunnen voor dit werk niet op onszelf vertrouwen. Het is niet veilig om onze eigen leiding te volgen. De Heilige Geest moet ons vernieuwen en heiligen. Er mag geen halfslachtig werk zijn in het dienen van God (SpT series a. no. 7, p. 39).

Vers 20 Zie EGW over Exodus 16:3; 2 Petrus 1:10

Hoofdstuk 9

Vers 13-18 (1 Korinthe 1:1). **Voor Zielen, Niet Voor Geld ;Werken.** – Paulus weifelde niet. Hij was geworteld en gegrond in het geloof. Maar hij trachtte zich zoveel mogelijk één te maken met hen, voor wie hij werkte.

Als evangeliedienaar was het Paulus' voorrecht om aanspraak te maken op ondersteuning van degenen voor wie hij werkte. Maar hoewel hij de dienstknecht van allen werd, werkte hij toch met eigen handen om in zijn levensonderhoud te voorzien, zodat niemand aanleiding kon vinden om hem van zelfzucht te beschuldigen. Hij kreeg geen loon voor zijn werk, hoewel hij als evangeliedienaar daar recht op had. Op deze wijze maakte hij duidelijk dat hij voor zielen en niet voor geld werkte.

"Wat is dan mijn loon?" vraagt hij. *"Dit: door mijn evangelieprediking het Evangelie om niet te mogen brengen en zo van mijn bevoegdheid als evangelieprediker geen gebruik te maken."*

Paulus was niet van mensen afhankelijk wat betreft zijn aanstelling. Hij had van de Heere zijn aanstelling en opdracht ontvangen. Hij beschouwde zijn evangeliewerk als een voorrecht. Het was voor hem geen plicht waarvoor hij geld kreeg. Hij werkte voor de zielen van mensen. *"Want indien ik het Evangelie verkondig, heb ik geen stof tot roemen. Immers, ik ben ertoe genoodzaakt. Want wee mij, wanneer ik het Evangelie niet verkondig!"* Hij ging voortdurend na, hoe zijn getuigenis het meeste effect kon hebben. Hij zocht Gods goedkeuring.

Het ware te wensen dat er nu mensen vol geloof te vinden waren, die deden zoals Paulus deed, mensen die het Evangelie zouden willen verkondigen, terwijl ze niet naar mensen zien voor loon, maar bereid zijn hun loon in zielen te ontvangen (MS 74, 1903).

Vers 20-23 **Paulus' Wijze van Werken.** – Wij weten dat de apostel Paulus nog niet het kleinste beginsel prijs gaf. Hij liet zich niet afleiden door drogredenen en stelregels van mensen. Hij kon het niet eens zijn met de veronderstellingen en verzekeringen van mensen die als leerstelling de geboden van mensen onderwezen; hij liet niet toe dat zijn liefde verkoelde, omdat ongerechtigheid en overtreding steeds toenamen. Alle ijver en oprechtheid moeten gehandhaafd worden;

Page 1089; blz. 493

maar tegelijkertijd zouden sommige punten van ons geloof, als deze tot uiting komen door beginselen waarmee u te maken hebt, terstond vooroordeel wekken.

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Paulus kon in zijn trouw aan Gods wet wat betreft zijn ijver gelijk gesteld worden met de ijverigste mensen en kon laten zien, dat hij absoluut vertrouwd was met de geschriften van het Oude Testament. Hij kon stilstaan bij de zinnebeelden en schaduwen die een voorstelling waren van Christus; hij kon Christus verheffen en alles over Christus vertellen en Diens bijzonder werk voor de mensheid, en hoe groot was zijn arbeidsveld! Hij kon kostbaar licht dat zij niet hadden gezien, op de profetieën doen vallen en toch wilde hij hen niet beledigen. Op deze wijze werd het fundament rustig gelegd zodat, wanneer de tijd kwam dat hun geest verzacht was, hij met de woorden van Johannes kon zeggen: Zie Jezus Christus Die vlees geworden is en onder ons heeft gewoond, het Lam van God, dat de zonden der wereld wegneemt.

Aan de heidenen predikte hij Christus als hun enige Hoop op zaligheid, hij sprak niet eerst over de wet. Nadat hun harten waren verwarmd door de verkondiging van Christus als Gods gave aan onze wereld en wat besloten lag in het werk van de Verlosser in het kostbare offer om Gods liefde aan de mensen openbaar te maken, liet hij in uiterst welsprekende eenvoud die liefde voor alle mensen zien - Jood en heiden - opdat zij gered zouden worden door hun harten aan Hem over te geven. Wanneer zij dan, vertederd en onderworpen, zich aan de Heere gaven, bracht hij Gods wet als toets van hun gehoorzaamheid. Dit was zijn werkwijze – het aanpassen van zijn methoden om zielen te winnen. Als hij abrupt en onbekwaam het Woord had gebracht, zou hij Jood noch heiden hebben bereikt. Hij bracht de heidenen ertoe de verbazingwekkende Waarheden van Gods liefde te zien, Die Zijn eigen Zoon niet had gespaard, maar Hem voor ons heeft overgegeven; hoe zal Hij ons dan met Hem niet alle dingen schenken? De vraag werd gesteld waarom zulk een ontzaglijk offer nodig was en dan ging hij terug naar de zinnebeelden en verder door de geschriften van het Oude Testament, terwijl hij verklaarde hoe Jezus in de wet te zien was, en zij werden bekeerd tot Christus en tot de wet (SpT, serie A, no. 6, 54, 55).

Vers 24-27 (1 Petrus 2;11). **Een Wedstrijd Waarin Allen Kunnen Winnen.** – Deze heerlijke wedstrijd ligt voor ons. De apostel tracht ons te bezielen tot een edele wedijver, een competitie waarin geen zelfzucht, oneerlijkheid of geniepig werk te zien is. Wij moeten elke geestelijke zenuw en spier gebruiken in de strijd om de kroon des levens. Wie zijn best niet doet, zal in deze wedstrijd de nederlaag lijden.

Allen die om de prijs strijden, moeten zich onder strikte discipline stellen. *"Al wie aan de wedstrijd deelneemt, beheerst zich in alles."* Zij die een wedstrijd van lichamelijke kracht aangaan

Page 1089-1090; blz. 494

om een vergankelijke prijs, beseffen de noodzaak zich strikt te onthouden van elke toegeeflijkheid die de lichaamskrachten zou verzwakken. Zij eten eenvoudig voedsel op geregelde tijden.

Hoeveel te meer moeten zij, die aan de evangeliewedstrijd deelnemen, zich onthouden van het onwettig toegeven aan de eetlust, en zich onthouden van alle vleeselijke lusten, die strijd voeren tegen de ziel. Zij moeten altijd matig zijn. Dezelfde zelfbeheersing die hen kracht geeft voor de overwinning, zal als ze steeds wordt beoefend, een groot voordeel verschaffen in de wedstrijd om de kroon des levens (MS 74, 1903).

(Romeinen 8:13; Kolossenzen 3:5). **Ondergeschikt aan God.** – Op deze wijze brengt Paulus de voorwaarden onder de aandacht, die God oplegt aan iedereen, die zich in Zijn dienst stelt. De apostel vreest voor zichzelf dat hij de examentoets niet zal

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

kunnen doorstaan en afgewezen zal worden; hij plaatst zichzelf onder strenge training. Zo moet de christen in deze tijd nauwlettend waken over zijn begeerte. Hij moet zich aan strenge training onderwerpen, opdat hij niet onzeker of in het ongewisse zal lopen, zonder zijn doel te zien en dat te bereiken. Hij moet Gods wetten gehoorzamen. De fysieke, verstandelijke en geestelijke krachten moeten in perfecte conditie worden gehouden, als hij Gods goedkeuring wil wegdragen. *"Ik tuchtig mijn lichaam,"* zegt de apostel. Dit wil letterlijk zeggen: alle verlangens, impulsen en hartstochten af te wijzen door strenge tucht, zoals zij die om een aardse prijs streden (MS 93, 1899).

Vers 27 (Zie EGW over 2 Korinthe 12:1-4). **Paulus op Zijn Hoede.** – Paulus was steeds op zijn hoede, opdat verkeerde hoedanigheden niet de overhand over hem zouden krijgen. Hij lete goed op zijn begeerten, hartstochten en verkeerde neigingen (Brief 27, 1906).

Hoofdstuk 10

Vers 4 Zie EGW over Handelingen 15:11

Vers 12 Zie EGW over 2 Koningen 11:1-4; Mattheüs 26:31-35

Hoofdstuk 11

Vers 18-34 (Mattheüs 26:26-29). **Het Heilig Avondmaal Bedorven.** – De Korinthiërs weken ver af van de eenvoud van het geloof en de harmonie van de gemeente. Zij bleven samenkomen om te aanbidden, maar hun harten waren van elkaar vervreemd. Zij hadden de ware betekenis van het Heilig Avondmaal verdorven door het bijna zo te vieren als de heidense feesten. Zij kwamen samen om het lijden en de dood van Christus te gedenken, maar veranderden die gelegenheid in een periode van feesten en zelfzuchtig genot.

Page 1090; blz. 4954

Het was gebruikelijk geworden om voor deelname aan het avondmaal zich te verenigen voor een sociale maaltijd. Gezinnen die beleden gelovig te zijn, namen hun eigen voedsel mee naar de plaats van samenkomst en aten zonder beleefd te wachten tot de anderen gereed waren. De heilige instelling van des Heeren Avondmaal werd voor de rijken een gulzige maaltijd, terwijl de armen zich wel moesten schamen als hun schamele portie vergeleken werd met de kostbare spijzen van hun welgestelde broeders.

Paulus bestraft de Korinthiërs, omdat zij het huis van God tot een plaats van feestvieren en zwelgen maakten als een groep afgodendienaars: *"Hebt gij dan geen huizen om te eten en te drinken? Of minacht gij zozeer Gods gemeente, dat gij de behoeftigen beschaamd maakt?"* De openbare godsdienstige maaltijden van de Grieken werden op deze wijze gehouden en door het navolgen van de raad van valse leraars waren de christenen ertoe gebracht hun voorbeeld te volgen. Deze leraars waren begonnen met te verzekeren, dat het niet verkeerd was afgodische maaltijden bij te wonen en ze hadden tenslotte dergelijke maaltijden in de christelijke kerk gebracht.

Paulus ging verder met het geven van de orde en het doel van het Heilig Avondmaal en waarschuwde daarop zijn broeders tegen het verdraaien van deze heilige instelling (LP 170, 171).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Vers 23-26 (Matteüs 26:26-29; Markus 14:22-24; Lukas 22:19, 20). **De Enig Juiste Voorstelling.** – Het gebroken brood en het zuivere druivensap moeten het verbroken lichaam en het vergoten bloed van de Zoon van God voorstellen. Gezuurd brood mag niet op de avondmaalstafel verschijnen; ongezuurd brood is de enig juiste voorstelling van het Heilig Avondmaal. Niets dat gegist is, mag gebruikt worden. Alleen het zuivere sap van de wijnstok en ongegist brood mogen gebruikt worden (RH 7 juni, 1898).

Vers 25 Zie EGW over Matteüs 26:28

Vers 26 (Zie EGW over Markus 16:1,2). **Herhaling van het Heilig Avondmaal.** – De zaligheid van de mensen is afhankelijk van een gedurige toepassing van het reinigende bloed van Christus op hun hart. Daarom moet het Heilige Avondmaal niet af en toe, of eens per jaar worden gevierd, maar vaker dan het jaarlijkse Pascha. Deze plechtige instelling gedenkt een veel grotere gebeurtenis dan de bevrijding van de kinderen Israëls uit Egypte. De bevrijding was een zinnebeeld van de grote verzoening die Christus tot stand bracht door het offer van Zijn Eigen leven voor de uiteindelijke bevrijding van Zijn volk (3 SG 228).

Vers 28 Zie EGW over Johannes 13:14,15

Hoofdstuk 12

Vers 4-6 (Efeze 4:4-13). **Elk Lid Moet Werken op de hem Aangewezen Plaats.** – De wijnstok heeft

Page 1090-1091; blz. 496

veel ranken, maar hoewel alle ranken van elkaar verschillen, maken ze geen ruzie. Er is eenheid in verscheidenheid. Alle takken krijgen voedsel van één bron. Dit is een illustratie van de eenheid die bestaan moet onder de volgelingen van Christus. In de verschillende takken van werk hebben zij allen slechts één Hoofd. Dezelfde Geest werkt op verschillende manieren door hen. Er is een eensgezinde werking, al verschillen de gaven. Bestudeer dit hoofdstuk. Daarin zult u zien dat iemand die werkelijk met Christus is verenigd, nooit zal handelen alsof hij een compleet geheel in zichzelf was....

De volmaaktheid van de gemeente is niet afhankelijk van het feit dat alle leden precies aan elkaar gelijk zijn. God vraagt iedereen de juiste plaats in te nemen, om het hem aangewezen werk te doen naarmate de bekwaamheid die hem gegeven is (Brief 19, 1901).

Twee Hoofdstukken te Memoreren. – Het twaalfde en dertiende hoofdstuk van 1 Korinthe zouden van buiten geleerd moeten worden en in verstand en hart geschreven moeten zijn. De Heere heeft door Zijn dienstknecht Paulus ons deze onderwerpen voorgelaten om over na te denken en zij, die het voorrecht hebben een gemeente te vormen, zullen verenigd worden, vol begrip en besef. Het beeld van de leden die samen een lichaam vormen, stelt de gemeente van God voor en de verhouding, waarin de leden elkaar moeten ondersteunen (MS 82, 1898).

Vers 27 Zie EGW over Hebrëeën 8:1,2

Hoofdstuk 13

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Lees Dit Hoofdstuk Elke Dag. – De Heere vraagt van mij de aandacht van Zijn volk te richten op het dertiende hoofdstuk van 1 Korinthe. Lees dit hoofdstuk elke dag, en doe daaruit troost en kracht op. Leer daaruit de waarde die God plaatst op een geheiligde, uit God geboren liefde en laat die les diep in uw hart doordringen. leer, dat christelijke liefde uit God is en dat zonder deze liefde alle andere hoedanigheden waardeloos zijn (RH 21 juli, 1904).

Een Uiting van Gehoorzaamheid. – In het dertiende hoofdstuk van 1 Korinthe omschrijft de apostel Paulus de ware christelijke liefde.... Dit hoofdstuk is een uiting van de gehoorzaamheid van allen die God liefhebben en Zijn geboden bewaren. Het wordt in werking gebracht in het leven van elke ware gelovige (Brief 156, 1900).

Vers 1 God Houdt de Weegschaal. – Voor God telt niet de vlotte spreker, het scherpe intellect. Het oprechte doel, de diepgaande godsvrucht, liefde voor de Waarheid en de vreze Gods hebben een invloed die telt. Een getuigenis uit het hart, dat van lippen zonder bedrog komt, vol geloof en nederig vertrouwen, wordt door

Page 1091; blz. 497

God even kostbaar als goud gezien, al komt het door een stamelende tong; terwijl de vlotte woorden, de welsprekendheid van iemand, aan wie grote talenten zijn toevertrouwd, maar die tekort schiet in oprechtheid, in vastbeslotenheid, in reinheid en onzelfzuchtigheid, als schallend koper of een rinkelende cimbaal zijn. Hij kan geestige dingen zeggen, amusante anekdotes vertellen en op het gevoel werken; maar de Geest van Christus is niet in dit alles. Al deze dingen kunnen ongeheiligde harten bevredigen, maar God houdt in Zijn hand de weegschaal waarin de woorden, de geest, de oprechtheid, de toewijding gewogen worden en Hij noemt dit alles lichter dan ijdelheid (brief 38, 1890).

Vers 5 Zie EGW over Spreuken 16:32

Vers 12 (Romeinen 11;33; Efeze 2:7; Openbaring 7:16, 17; 22:4; zie EGW over 1 Korinthe 15:20, 42-52). **Verborgenheden Worden in de Hemel**

Geopenbaard. – Maar veel verborgenheden blijven nu nog onbekend. Hoeveel van wat als Waarheid wordt erkend is mysterieus en onverklaarbaar voor het menselijk denken. Hoe duister lijken de beschikkingen van de Voorzienigheid! Wat is het noodzakelijk om onvoorwaardelijk geloof en vertrouwen te tonen in Gods moreel bestuur! Wij kunnen met Petrus zeggen: *"Hoe ondoorgrondelijk zijn Zijn beschikkingen en hoe onnaspeurlijk Zijn Wegen!"*

Wij zijn in geestelijk opzicht nog onvoldoende gevorderd om de verborgenheden van God te begrijpen. Maar wanneer wij het gezin in de hemel zullen vormen, zullen deze verborgenheden voor ons ontvouwd worden. Johannes schrijft over de leden van het gezin: *"Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen, noch enige hitte, want het Lam, dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en het voeren naar waterbronnen des levens; en God zal alle tranen van hun ogen afwissen."* *"En zij zullen Zijn aangezicht zien, en Zijn Naam zal op hun voorhoofden zijn."*

Dan zal veel geopenbaard worden van de dingen, waarover God nu zwijgt, omdat wij datgene, wat bekend gemaakt is over de eeuwige verborgenheden niet hebben verzameld en op prijs gesteld. De wegen der Voorzienigheid zullen duidelijk gemaakt worden; het mysterie van genade door Christus zal ontvouwd worden. Wat de geest nu nog niet kan vatten, wat moeilijk te begrijpen is, zal verklaard worden.

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Wij zullen orde zien in wat onverklaarbaar scheen, wijsheid in alles wat weerhouden is, goedheid en genadige barmhartigheid in alles wat meegedeeld is. De Waarheid zal voor de geest worden ontvouwd, vrij van alles wat duister is, in alle eenvoud en de helderheid ervan zal verdraaglijk zijn. Het hart zal van vreugde tot zingen gebracht worden. Er zal voor altijd een einde zijn aan strijd en alle moeilijkheden zullen opgelost zijn (ST 30 jan. 1912).

Vers 13 **Liefde, de Kostbaarste Eigenschap.** – De eigenschap die Christus in de mens het meest op prijs stelt, is liefde uit een rein hart. Dit is de vrucht aan de christelijke boom (MS 16, 1892).

Page 1091-1092; blz. 498

Een plant van Hemelse Oorsprong. – Liefde is een plant van hemelse oorsprong en als wij willen dat die in ons hart bloeit, moeten wij haar dagelijks verzorgen. Zachtaardigheid, mildheid, lankmoedigheid, niet licht geprikkeld worden, alles verdragen - dit zijn de vruchten aan de kostbare boom van de liefde (RH 5 juni, 1888).

Hoofdstuk 15

Vers 6 **Heilige Feiten Onsterfelijk.** – Na Zijn opstanding vertoonde Christus zich alleen maar aan Zijn volgelingen, maar er was geen gebrek aan getuigenissen betreffende de opstanding. Dit kwam uit verschillende bronnen, van de vijfhonderd broeders die in Galilea waren samengekomen om hun opgestane Heer te ontmoeten. Dit getuigenis kon niet geblust worden. De heilige feiten van Christus' opstanding werden onsterfelijk gemaakt (MS 115, 1897).

Een Aangezicht als Gods Gelaat. – Na Zijn opstanding kwam Christus met Zijn discipelen samen in Galilea. Op de vastgestelde tijd waren ongeveer vijfhonderd discipelen bijeen op de berghelling. Plotseling stond Jezus in hun midden. Niemand kon zeggen vanwaar Hij gekomen was. Veel van de aanwezigen hadden Hem nooit eerder gezien; maar in Zijn handen en voeten zagen zij de littekenen van de kruisiging; Zijn aangezicht was als het gelaat van God en toen zij Hem zagen, aanbaden zij Hem (Brief 115, 1904).

Vers 9 Zie EGW over Handelingen 9:1-4

Vers 20 (Leviticus 23:10, 11). **Christus het Tegenbeeld van het Beweegoffer.** – Het was tot eer van God dat de Vorst des levens de Eersteling zou zijn, het Tegenbeeld van het zinnebeeldig beweegoffer. *"Want die Hij tevoren gekend heeft, die heeft Hij ook verordineerd het Beeld van Zijn Zoon te dragen, opdat Hij de eersteling onder vele broeders zou zijn."* (Romeinen 8:29)

Christus was de eersteling van hen die ontslapen zijn. Ditzelfde feit, de opstanding van Christus uit de dood, werd door de Joden zinnebeeldig gevierd tijdens één van hun heilige feesten....

Zij gingen op naar de tempel als de eerstelingen waren ingezameld en hielden een dankfeest. De eerste vruchten van de oogst werden op heilige wijze aan de Heere gewijd. Die oogst moest niet bestemd worden voor de mensen. De eerste rijpe vruchten werden als een dankoffer aan God gewijd. Hij werd erkend als de Heer van de oogst. Wanneer de eerste korenaren op het veld rijp waren, werden ze zorgvuldig verzameld en als het volk optrok naar Jeruzalem, werden ze de Heere aangeboden,

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

door de rijpe korenschoof voor Hem te bewegen als een dankoffer. Na deze ceremonie kon de sikkel in de tarwe worden geslagen en kon dit in schoven gebundeld worden (MS 115, 1897).

Page 1092-1093; blz. 499

Vers 20, 42-52 (1 Korinthe 13:12; Romeinen 8:11). **Een Voorproef van de Eindopstanding.** – De opstanding van Jezus was een voorproef van de eindopstanding van allen, die in Hem ontslapen zijn. Het opgestane lichaam van de Heiland, Zijn gedrag, de toon van Zijn stem, waren allemaal vertrouwd voor Zijn volgelingen. Op dezelfde wijze zullen zij, die in Jezus ontslapen zijn, weer opstaan. Wij zullen onze vrienden kennen zoals de discipelen Jezus kenden. Hoewel zij wellicht misvormd, ziek of mismaakt in dit sterfelijk leven geweest zijn, zal in hun opgewekt en verheerlijkt lichaam hun persoonlijke identiteit volmaakt bewaard blijven, wij zullen in het gelaat dat straalt door het licht dat van Jezus' gelaat schijnt, de trekken van onze geliefden herkennen (3SP 219).

Vers 22, 45 (Romeinen 5:12-19; zie EGW over Johannes 1:1-3, 14; Openbaring 1:8). **De Zondaar een Tweede kans Gegeven.** – Christus ging als Vertegenwoordiger van het gevallen mensdom over dezelfde weg waarop Adam struikelde en viel. Door een leven van volmaakte gehoorzaamheid aan Gods wet verlost Christus de mens van de straf van Adams schandelijke val. De mens heeft Gods wet geschonden. Alleen voor hen, die terugkeren tot hun trouw aan God, alleen voor hen die de wet, die zij hebben overtreden, gehoorzamen, zal het bloed van Christus nut hebben. Christus zal nooit een deelgenoot van de zonde worden. Door de straf van de wet te dragen, geeft Hij de zondaar nog een kans, een tweede proef. Hij opent een weg waardoor de zondaar weer in Gods gunst kan delen. Christus draagt de straf van de zonden van de mens uit het verleden en door de mens Zijn gerechtigheid toe te rekenen, maakt Hij het voor de mens mogelijk Gods heilige wet te houden (MS 126, 1901).

(Openbaring 1:8; 22:13). **De Alpha en de Omega.** – Als de studenten van de profetieën hun hart er op zetten om de Waarheden van de Openbaring te kennen, zullen zij beseffen hoeveel belang dit onderzoek heeft. Christus Jezus is de Alpha en de Omega, de Genesis van het Oude Testament en de Openbaring van het Nieuwe Testament. Beide ontmoeten elkaar in Christus. Adam en God worden met elkaar verzoend door de gehoorzaamheid van de tweede Adam, Die het werk tot stand bracht van het overwinnen van satans verzoeking en de verlossing van Adams schandelijke falen en zondeval.

De twee Adams zullen elkaar in het Paradijs ontmoeten en elkaar omhelzen, terwijl de draak, het beest en de valse profeet en allen die weerstand hebben geboden aan de kansen en voorrechten, hun ten koste van zulk een oneindige prijs geboden, die niet zijn teruggekeerd naar hun trouw, buiten het Paradijs zullen worden gesloten (MS 33, 1897).

Vers 42-52 (1 Korinthe 13:12). **Persoonlijkheid Bewaard in een Nieuw Lichaam.** – Onze persoonlijke identiteit blijft in de opstanding bewaard, hoewel niet dezelfde stofdeeltjes of materie aanwezig is zoals die in het graf neerdaalde. De wondere werken van God

Page 1093; blz. 500

zijn een mysterie voor de mens. De geest, het karakter van de mens, wordt aan God teruggegeven om daar te worden bewaard. In de opstanding zal iedereen zijn eigen

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

karakter hebben. God zal op Zijn eigen tijd de doden uit het graf roepen door hen de adem des levens te geven en te gebieden dat de dorre beenderen zullen leven. Dezelfde gedaante komt tevoorschijn, maar deze zal vrij zijn van ziekte en gebreken. Die gedaante leeft weer en draagt dezelfde individuele trekken, zodat de ene vriend de andere zal herkennen. Er is geen wet van God in de natuur die aantoont dat God precies dezelfde deeltjes van de materie, waaruit het lichaam voor de dood bestond, terug geeft. God zal aan de rechtvaardige doden een lichaam geven zoals het Hem behaagt.

Paulus illustreert dit onderwerp door de graankorrel die op het veld wordt gezaaid. De gezaaide korrel verteert, maar er komt een nieuwe korrel. De natuurlijke materie in de korrel die verteert, wordt nooit opgewekt als tevoren, maar God geeft een lichaam gelijk Hij dat wil. Een veel fijnere materie zal het menselijke lichaam vormen, want het is een nieuwe schepping, het wordt als een geestelijke lichaam opgewekt (MS 76,1900).

Vers 51-55 (Jesaja 65:17; Mattheüs 25:21; 1 Thessalonicenzen 4:16,17; Openbaring 5:12; 21:4). **De Laatste Hand Leggen aan Onsterfelijkheid.** – Wij hebben een levende, opgestane Heiland. Hij verbrak de boeien van het graf nadat Hij daar drie dagen gelegen had en triomfantelijk verkondigde Hij boven het graf van Josef: *“Ik ben de Opstanding en het Leven”*. En Hij komt. Zijn wij gereed om Hem te ontmoeten? Zijn wij gereed, zodat wanneer wij inslapen, wij dat doen met de hoop op Jezus Christus? Werkt u voor de zaligheid van uw broeders en zusters? Spoedig komt de Levengever. Hij komt om de boeien van het graf te verbreken. Hij roept de gevangenen te voorschijn en verkondigt: *“Ik ben de Opstanding en het Leven”*. Daar staat de verrezen schare. De laatste gedachte was aan de door en haar prikkel. De laatste gedachten die zij hadden waren over dood en graf, maar nu roepen zij uit: *“Dood, waar is uw prikkel? Graf, waar is uw overwinning?”* De prikkel van de dood was het laatste dat zij voelden. *“Dood, waar is uw prikkel?”* Het laatste dat zij kenden was de prikkel van de dood. Als zij ontwaken, is alle pijn voorbij ...

Hier staan zij en de laatste hand die aan de sterfelijkheid wordt gelegd voelen zij; dan gaan zij om hun Heer in de lucht te ontmoeten. De poorten van de stad Gods worden wijd geopend en de volken die de Waarheid hebben gehouden, gaan er binnen. Daar staan de rijen engelen aan beide zijden, de verlost des Heeren wandelen naar binnen tussen de serafs en cherubs door. Christus heet hen welkom en geeft hen Zijn zegen. *“Wel gedaan, gij goede en getrouwe dienstknecht ...ga in tot de vreugde uws Heeren.”* Welke vreugde is dat? Hij ziet de arbeid van Zijn ziel en is voldaan.

Page 1093-1094; blz. 501

Daarvoor werken wij. Hier is iemand voor wie wij in het nachtelijk uur bij God hebben gepleit. Daar is iemand, met wie wij op zijn sterfbed hebben gesproken en hij klemde zich hulpeloos aan Jezus vast. Hier is iemand die een arme dronkaard is geweest. Wij hebben getracht zijn ogen te richten op Hem, Die machtig is om te redden en wij hebben hem gezegd dat Christus hem de overwinning kan schenken. Op hun hoofden zijn kronen van onsterfelijke heerlijkheid en dan werpen de verlost hun schitterende kronen aan Jezus' voeten; het engelenkoor zingt van overwinning en de beide rijen engelen nemen het lied over, de verlost voegen hun stem daarbij alsof zij dat lied op aarde hadden gezonden; wat ook het geval is geweest.

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

O, die muziek! Geen enkele wanklank. Elke stem verkondigt: *“Waardig is het Lam Dat geslacht is”*. *“Hij ziet de arbeid Zijner ziel en is verzadigd”* Denkt u dat daar iemand de tijd zal nemen om van zijn beproevingen en vreselijke moeilijkheden te vertellen? *“De vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, noch in de herinnering opkomen”*. *“God Zelf zal alle tranen van hun ogen afwissen”* (MS 18, 1894).

Bijbelcommentaar op 1 en 2 Korinthe; blz. 482-524

Bijbelcommentaar

door E.G. White

Page 1093-1094; blz. 501

2 Korinthe

Hoofdstuk 2

Vers 4 **Paulus, een Vriend van de Dwalende.** – De apostel Paulus achtte het noodzakelijk om het kwaad in de gemeente te bestraffen, maar hij verloor zijn zelfbeheersing niet als hij de dwaling bestrafte. Wat was hij voorzichtig in wat hij zei om de indruk achter te laten dat hij een vriend van de dwalende was! Hij maakte hen duidelijk dat het hem pijn deed om hen leed te bezorgen. Hij liet bij hen de indruk achter dat zijn belangen vereenzelvigd waren met de hunne (Brief 16a, 1895).

Vers 11 (Efeze 6:12; zie EGW over 2 Korinthe 4:3-6; 13:5). **Vershaf Satan Geen Voordeel.** – Er zijn in de strijd met satanische machten momenten, die bepalen of de overwinning aan Gods kant dan wel aan de kant van de vorst van deze wereld valt. Als zij, die aan deze strijd deelnemen, niet klaar wakker zijn, ernstig, waakzaam, biddend om wijsheid en wakend in de gebeden.... blijft satan overwinnaar, terwijl hij verslagen had kunnen worden door de legers des Heeren.... Gods getrouwe wachters mogen de boze machten geen voordeel verschaffen....

Wij hebben te maken met onzichtbare vijanden, boze mensen zijn werkers voor de machten der duisternis die hen gebruiken en zonder geestelijk onderscheidingsvermogen zal de ziel zich
Page 1094; blz. 502

niet bewust zijn van satans plannen en verstrikt worden om te struikelen en te vallen. Wie wil overwinnen, moet zich vastklemmen aan Christus. Hij moet niet achterom kijken, maar steeds omhoog zien. Klim opwaarts door de Middelaar, houd de Middelaar vast, streef ernaar het ene werkplan na het andere te volbrengen, zonder voorziening te treffen voor het vlees en zijn begeerten.

Het is niet mogelijk de hemel binnen te gaan door onmatigheid en dwaasheid, vermaak en zelfzucht; alleen door aanhoudende waakzaamheid en onophoudelijk gebed. Geestelijke waakzaamheid van onze kant is de prijs voor onze veiligheid. Dwaal niet voor een enkel ogenblik af naar satans kant, zodat hij geen voordeel over u zal behalen (Brief 47, 1893).

Vers 14-17 **De Vrijmoedigheid van een Geheiligd Geweten.** – Deze woorden van Paulus geven geen geestelijke trots te kennen, maar een grondige kennis van Christus. Als één van Gods boodschappers, gezonden om de Waarheid van het Woord te bevestigen, wist hij wat Waarheid was; en met de vrijmoedigheid van een geheiligd geweten. triomfeerde hij in die wetenschap. Hij wist dat hij door God was geroepen om het Evangelie te prediken met alle zekerheid, die zijn vertrouwen in de boodschap hem gaf. Hij was geroepen om Gods ambassadeur te zijn voor de mensen en hij predikte het Evangelie als één die geroepen was (MS 43, 1907).

Hoofdstuk 3

Vers 6-9 (Romeinen 8:15-21; zie EGW over Hebrëeën 8:6, 7). **De Wet Verordend ten Leven.** – De wet van God, in ontzagwekkende grootheid van de Sinai gesproken, is een uitspraak van oordeel voor de zondaar. Het rechtsgebied van de wet is oordelen, en er is daarin geen kracht om te vergeven of te verlossen. De wet is bedoeld ten leven; zij, die in harmonie met deze voorschriften leven, zullen het loon van gehoorzaamheid ontvangen. Maar ze brengt slavernij en dood voor hen, die onder de veroordeling vallen (RH 22 april, 1902).

Vers 7 Zie EGW over Exodus 34:29

Vers 7-11 (Galaten 3:19; Efeze 2:15; Kolossenzen 2:14; Hebrëeën 9:9-12; 10:1-7). **Een Tweeledig Stelsel van Wetten.** – Gods volk, dat Hij roept als een bijzondere schat, was

bevoorrecht met een tweeledig stelsel van wetten - de morele en de ceremoniële wet. De ene, die terug wees naar de schepping om de levende God, Die de wereld had geschapen in herinnering te houden, waarvan de aanspraken bindend zijn voor alle mensen in elke bedeling en die bestaan zal voor tijd en eeuwigheid. De ander, die gegeven was vanwege de overtreding van de zedenwet en waarvan de gehoorzaamheid wees naar slachtoffers en offeranden, die naar de toekomstige verlossing

Page 1094-1095; blz. 503

heenwezen. Elk van deze is duidelijk en verschilt van de andere.

Van de schepping af was de zedenwet een noodzakelijk deel van het Goddelijke plan en even onveranderlijk als Hijzelf. De ceremoniële wet moest beantwoorden aan een bijzonder doel in het plan van Christus voor de zaligheid van het mensdom. Het zinnebeeldig stelsel van slachtoffers en offeranden werd ingesteld opdat door deze diensten de zondaar het grote offer, Christus, kon onderscheiden. Maar de Joden waren zo verblind door trots en zonde, dat maar weinigen verder konden zien dan de dood van de dieren als verzoening voor de zonde; en toen Christus kwam, naar Wie deze offers heenwezen, konden zij Hem niet onderscheiden. De ceremoniële wet was heerlijk; het was de voorziening, getroffen door Jezus in overleg met Zijn Vader, om te helpen bij de redding van het mensdom. Heel de schikking van het schaduwstelsel berustte op Christus. Adam zag Christus afgebeeld in het schuldeloze dier dat de straf onderging voor zijn overtreding van de wet van Jehova (RH 6 mei, 1875).

Twee Wetten Dragen het Stempel van. Goddelijkheid. – Paulus wil dat zijn broeders inzien, dat de grote heerlijkheid van een Heiland, Die zonden vergeeft, zin gaf aan het hele Joodse stelsel. Hij wenste tevens dat zij zouden zien dat toen Christus naar de wereld kwam om als offer voor de mens te sterven, schaduw en werkelijkheid elkaar ontmoetten.

Nadat Christus aan het kruis als zondoffer stierf, kon de ceremoniële wet geen kracht meer bezitten. Toch werd ze verbonden met de zedenwet en ze was heerlijk. Het geheel droeg het kenmerk van God en drukte de heiligheid, het recht en de gerechtigheid van God uit. En als de bediening van de bedeling die weg werd gedaan, heerlijk was, hoeveel te heerlijker moest dan wel de werkelijkheid zijn, als Christus geopenbaard zou zijn om Zijn levengevende, heiligende Geest te geven aan allen die geloven? (RH 22 april, 1902).

De Bediening des Doods. – Gods heilige wet is zowel kort als veelomvattend: gemakkelijk te begrijpen en te onthouden; toch is ze een uiting van Gods wil. De veelomvattendheid wordt opgesomd in de volgende woorden: *"Gij zult de Heere uw God liefhebben met geheel uw hart en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand en met geheel uw kracht.... Gij zult uw naaste liefhebben gelijk uzelf."* *"Doe dit en gij zult leven."* *"Zo zult gij Mijn inzetten en Mijn verordeningen in acht nemen; de mens die ze doet, zal daardoor leven: Ik ben de Heere."*...

Als de overtreder behandeld zou worden naar de letter van dit verbond, zou er geen hoop zijn voor het gevallen mensdom; want allen hebben gezondigd en derven de heerlijkheid Gods. Het gevallen geslacht van Adam kan niets anders in de letter van dit verbond ontdekken dan de bediening des doods; de dood zal het loon zijn van iedereen, die vergeefs streeft naar een eigen

Page 1095; blz. 504

gerechtigheid, die voldoet aan de eisen van de wet. God heeft Zich door Zijn woord verplicht de straf van de wet te voltrekken aan alle overtreders. Telkens weer zondigen de mensen en toch schijnen ze niet te geloven dat zij de straf voor het overtreden van de wet moeten dragen (ST 5 sept. 1892).

(Hebreeën 8:5). **Ceremoniën van de Joodse Wet Profetisch.** – Het Evangelie van Christus weerkaatst heerlijkheid op de Joodse tijd. Het werpt licht op het gehele Joodse stelsel en geeft betekenis aan de ceremoniële wet. De tabernakel of tempel van God op aarde was een afbeelding van de oorspronkelijke in de hemel. Alle ceremoniën van de Joodse wet waren profetisch, zinnebeelden van verborgenheden in het verlossingsplan.

De riten en ceremoniën van de wet waren door Christus zelf gegeven; Hij was, gehuld in de wolkkolom des daags en een vuurkolom bij nacht, de leider van de legers van Israël, en deze wet moet met grote eerbied worden behandeld, want ze is heilig. Paulus hield de wet, zelfs nadat die

niet langer werd waargenomen, in haar ware positie en waarde de Joden voor ogen, door de plaats ervan in het verlossingsplan aan te tonen en de verhouding ervan tot het werk van Christus. De grote apostel noemt deze wet heerlijk, waardig aan haar Goddelijke Maker. Wat werd weggedaan was heerlijk; maar het was niet de wet die God ingesteld had voor het bestuur van Zijn hemels en aards gezin; want zolang de hemelen zullen bestaan, zal de wet des Heeren bestaan (ST 29 juli, 1886).

(Openbaring 22:14). **Heerlijkheid Maakt Plaats Voor Grotere Heerlijkheid.** – Er is geen wanklank tussen het Oude en het Nieuwe Testament. In het Oude Testament vinden wij het Evangelie van een komende Zaligmaker; in het Nieuwe Testament hebben wij het Evangelie van een geopenbaarde Zaligmaker zoals de profetieën hadden voorspeld. Terwijl het Oude Testament steeds vooruit wijst naar het ware Offer, laat het Nieuwe Testament zien dat de Heiland, voorgesteld door de zinnebeeldige offeranden, gekomen is. De vage heerlijkheid van het Joodse tijdperk is opgevolgd door de grotere, duidelijker heerlijkheid van het christelijk tijdperk. Maar niet één keer heeft Christus gezegd dat Zijn komst een einde maakte aan de aanspraken van Gods wet. Integendeel in de laatste boodschap aan Zijn gemeente, via Patmos, spreekt Hij een zegen uit over hen die de wet van Zijn Vader bewaren: *"Zalig zijn zij, die Zijn geboden doen, opdat zij toegang hebben tot de Boom des levens en door de poorten mogen ingaan in de stad"* (SV) (ST 29 juli, 1886).

Vers 7-17 **De Zedenwet Door Christus Verheerlijkt.** – De zinnebeelden en schaduwen van de offerdienst met de profetieën, gaven aan de Israëlieten een vaag onduidelijk inzicht op de barmhartigheid en genade die in de wereld gebracht zouden worden door de openbaring van Christus. Aan Mozes werd de betekenis ontvouwd van de zinnebeelden en schaduwen, die heenwezen naar

Page 1096; blz. 505

Christus. Hij zag ten einde toe wat gedaan zou worden als schaduw en werkelijkheid elkaar bij de dood van Christus zouden ontmoeten. Hij zag dat de mens alleen door Christus de zedenwet kan houden. Door het overtreden van deze wet bracht de mens de zonde in de wereld en met de zonde kwam de dood. Christus werd de verzoening voor de zonden van de mens. Hij nam zelf de vloek voor de ongehoorzaamheid op Zich. De slachtoffers en offeranden wezen op het offer dat Hij zou brengen. Het geslachte lam was een zinnebeeld van het Lam, dat de zonde der wereld zou wegnemen.

Het zien van wat zou worden weggedaan, het zien van Christus, geopenbaard in de wet, verlichtte het gelaat van Mozes. De bediening van de wet, gegraveerd in steen, was een bediening des doods. Zonder Christus bleef de zondaar onder de vloek der wet, zonder hoop op vergeving. De bediening had van zichzelf geen heerlijkheid, maar de beloofde Zaligmaker, Die geopenbaard werd in de zinnebeelden en schaduwen van de ceremoniële wet, maakte de zedenwet heerlijk (RH 22 april, 1902).

Vers 7-18 (Romeinen 3:31; 7:7; Galaten 3:13). **De Heerlijkheid van Christus Geopenbaard in de Wet.** – Christus droeg de vloek van de wet, door de straf ervan te dragen en het plan te voltooien waardoor de mens daar kon worden geplaatst, waar hij Gods wet kon gehoorzamen en aanvaard kon worden door de verdiensten van de Verlosser. Door Zijn offer werd de heerlijkheid over de wet uitgegoten. Toen werd de heerlijkheid van hetgeen zou blijven - Gods wet der tien geboden - Zijn maatstaf van gerechtigheid – duidelijk gezien door allen die het einde zagen van wat werd weggedaan.

Vers 18 *"En wij allen, die met een aangezicht, waarop geen bedekking meer is, de heerlijkheid des Heeren weerspiegelen, veranderen naar hetzelfde beeld van heerlijkheid tot heerlijkheid, immers door de Heere, Die Geest is."* Christus is de Voorspraak van de zondaar. Zij, die Zijn Evangelie aannemen, zien Hem met ongedekt aangezicht. Zij zien de verhouding van Zijn werk ten opzichte van de wet en erkennen Gods wijsheid en heerlijkheid zoals deze door de Heiland wordt geopenbaard. De heerlijkheid van Christus wordt in de wet, die een afbeelding van Zijn karakter is, geopenbaard en zijn veranderende werkzaamheid wordt door de ziel gevoeld tot de mensen naar Zijn beeld worden veranderd. Zij krijgen deel aan de Goddelijke natuur en worden

steeds meer gelijk aan hun Zaligmaker, door stap voor stap verder te gaan in overeenstemming met de wil van God, tot zij de volmaaktheid bereiken.

De wet en het Evangelie stemmen volkomen met elkaar overeen. De één ondersteunt de ander. De wet staat in al haar majesteit tegenover het geweten en doet de zondaar de behoefte aan Christus als verzoening voor de zonde, beseffen. Het Evangelie erkent de macht en onveranderlijkheid van de wet. *"Ik kende de zonde niet dan door de wet,"* zegt Paulus. Het besef van zonde,

Page 1096-1097; blz. 506

verlevendigd door de wet, drijft de zondaar naar de Heiland.

De mens kan in zijn nood de machtige argumenten, verschaft door het kruis van Golgotha, aanvoeren. Hij kan aanspraken maken op de gerechtigheid van Christus; want deze wordt meegedeeld aan elke berouwvolle zondaar (RH 22 april, 1902).

Vers 12-15 (zie EGW over Exodus 34:29-33). **De Sluier van Ongeloof.** – De Joden weigerden Christus te aanvaarden als de Messias en zij beseften niet dat hun ceremoniën zonder betekenis zijn, dat hun brandoffers en slachtoffers de betekenis hebben verloren. De sluier, door koppig ongelooft zelf aan gebracht, is nog voor hun geest. Die zou worden weggenomen als zij Christus, de gerechtigheid der wet, zouden aannemen.

Velen in de christelijke wereld hebben ook een sluier over hun ogen en hart. Zij zien niet het einde van hetgeen is weggedaan. Zij zien niet in dat alleen de ceremoniële wet is afgeschaft door de dood van Christus. Zij beweren dat de zedenwet aan het kruis is genageld. De sluier die over hun verstand ligt is zwaar en dicht. Velen voeren in hun hart strijd tegen God. Zij hebben zich niet onderworpen aan Zijn wet. Christus kan hun alleen van nut zijn, als zij instemmen met de regels van Zijn bestuur. Zij mogen dan al spreken van Christus als hun Zaligmaker; maar uiteindelijk zal Hij tot hen zeggen: Ik ken u niet. U hebt geen oprecht berouw jegens God over het overtreden van Zijn heilige wet en u kunt geen echt geloof in Mij hebben, want het is Mijn werk om Gods wet te verhogen....

De zedenwet is nooit een zinnebeeld of schaduw geweest. Ze bestond vóór de schepping van de mens en zal bestaan zolang Gods troon blijft bestaan. God kan geen enkel gebod van Zijn wet veranderen of wijzigen om de mens te redden; want de wet is de grondslag van Zijn bestuur. Ze is onveranderlijk, niet voor wijziging vatbaar, oneindig en eeuwig. Om de mens te redden en te zorgen dat de eer van de wet gehandhaafd bleef, moest de Zoon van God Zichzelf geven als Offer voor de zonde. Hij Die geen zonde kende, is zonde voor ons geworden. Hij stierf voor ons op Golgotha. Zijn dood toont de wondere liefde van God voor de mens en de onveranderlijkheid van Zijn wet (RH 22 april, 1902).

Vers 14,16 **De Dood van Christus Neemt de Sluier Weg.** – De dood van Christus voor de verlossing van de mens neemt de sluier weg en werpt een stroom van licht over het gehele Joodse stelsel van de godsdienst, honderden jaren in het verleden. Zonder de dood van Christus was dit hele stelsel zinloos. De Joden verwerpen Christus en daarom is hun hele stelsel voor hen onbepaald, onverklaarbaar en onzeker. Zij hechten evenveel waarde aan schaduwachtige ceremoniën van zinnebeelden die hun tegenbeeld hebben ontmoet, als aan de wet der tien geboden, die geen schaduw was, maar even werkelijk en blijvend als Gods troon. De dood van Christus verheft het Joodse stelsel van zinnebeelden

Page 1097; blz. 507

en inzettingen door te tonen dat ze van God afkomstig waren met het doel, het geloof in de harten van Zijn volk levend te houden (RH 6 mei, 1875).

Vers 18 (Hebreeën 12:2; zie EGW over Psalm 19:15; Romeinen 8:29; Efeze 4:20-24; Kolossenzen 3:10; Openbaring 7:4-17). **De Ongeëvenaarde Bekoring van Jezus.** – Zie op Christus, aanschouw de aantrekkelijke beminnelijkheid van Zijn karakter en u zult door aanschouwen veranderd worden naar Zijn gelijkenis. De nevel tussen Christus en de mens zal weggrollen als wij door geloof verder zien dan de helse schaduw van satan en Gods heerlijkheid in Zijn wet en de gerechtigheid van Christus ontdekken.

Satan tracht Christus voor ons gezicht te verbergen, Zijn licht te verduisteren; maar wanneer wij slechts een glimp opvangen van Zijn heerlijkheid, zullen wij tot Hem worden getrokken. Zonde verbergt de mateloze bekoorlijkheden van Jezus voor ons oog; vooroordeel, zelfzucht, eigengerechtigheid en hartstocht verblinden ons oog zodat wij de Heiland niet onderscheiden. O, als wij slechts in geloof tot God zouden naderen, dan zou Hij ons zeker Zijn heerlijkheid, die Zijn karakter vormt, openbaren en lof voor God zou uit mensenharten vloeien en door mensenstemmen verkondigd worden. Dan zouden wij voor altijd ophouden satan te eren door tegen God te zondigen en over twijfel en ongeloof te spreken. Wij zouden niet langer voortstropelen, morrend en klagend, terwijl wij Gods altaar met onze tranen bevochtigen (MS 16, 1890).

(Genesis 5:24; Efeze 4:13, 15). **Te Dicht bij de Valleien der Aarde.** – Jezus zei dat Hij de Heilige Geest, de Trooster, in de wereld zou zenden; Die verandert ons karakter naar het beeld van Christus; en als dat gebeurd is, weerkaatsen wij als in een spiegel de heerlijkheid des Heeren. Dat wil zeggen, dat het karakter van iemand die op deze wijze Christus aanschouwt, zozeer op dat van Christus lijkt, dat wie op hem ziet, het karakter van Christus als in een spiegel ziet schijnen. Zonder dat wij het zelf merken, worden wij van dag tot dag veranderd van eigen weg en wil naar de wegen en de wil van Christus, naar de lieflijkheid van Zijn karakter. Op deze wijze wassen wij op in Christus en weerkaatsen ongemerkt Zijn beeld.

Belijdende christenen blijven over het geheel genomen te veel in de valleien der aarde. Hun ogen zijn erop gericht alleen maar de alledaagse dingen te zien en hun denken bepaalt zich bij wat hun ogen zien. Hun godsdienstig leven is vaak oppervlakkig en onbevredigend en hun woorden zijn weinig zeggend en waardeloos. Hoe kan zo iemand het beeld van Christus weerkaatsen? Hoe kunnen zij de heldere stralen van de Zon der gerechtigheid zenden naar alle duistere plaatsen op aarde? Christen zijn, betekent op Christus lijken.

Henoch hield zich de Heere steeds voor ogen en het geïnspireerde Woord zegt dat hij met God wandelde. Hij maakte Christus

Page 1098; blz. 508

tot zijn blijvende Metgezel. Hij was in de wereld en verrichte zijn dagelijkse plichten voor de wereld; maar hij stond altijd onder de invloed van Jezus. Hij weerkaatste het karakter van Christus door dezelfde eigenschappen van goedheid, barmhartigheid, tedere ontferming, sympathie, verdraagzaamheid, zachtmoedigheid, nederigheid en liefde te tonen. Zijn dagelijkse omgang met Christus veranderde hem naar het beeld van Hem, met Wie hij zo nauw verbonden was. Van dag tot dag groeide hij van zijn eigen weg af naar de weg van Christus, de hemelse, Goddelijke weg in denken en gevoelens. Voortdurend stelde hij de vraag: Is dit de weg des Heeren? Hij groeide constant en had gemeenschap met de Vader en de Zoon. Dit is echte heiligmaking RH 28 april 1891).

Aanschouw Christus Door Zijn Leven te Bestuderen. – (2 Korinthe 3:18 aangehaald). Christus aanschouwen wil zeggen, Zijn leven bestuderen zoals dat in Zijn Woord wordt beschreven. Wij moeten graven naar de Waarheid als naar verborgen schatten. Wij moeten onze ogen op Christus richten. Als wij Hem aannemen als onze persoonlijke Zaligmaker, geeft dit ons vrijmoedigheid om tot de troon der genade te naderen. Wij worden veranderd door aanschouwing en gaan in zedelijk opzicht op in Hem, Die volmaakt van karakter is. Door Zijn toegerekende gerechtigheid te ontvangen, door de herscheppende kracht van de Heilige Geest, worden wij aan Hem gelijk. Het beeld van Christus wordt gekoesterd en neemt de gehele mens gevangen (MS 148, 1897).

Streven om te Worden als Christus. – De zoeker naar Waarheid die op Christus ziet met het doel om Hem gelijk te worden, ziet de volmaaktheid van de beginselen van Gods wet en hij wordt onvoldaan over alles, behalve volmaaktheid. Door zijn leven te verbergen in het leven van Christus, ziet hij dat de heiligheid van Gods wet tot uiting komt in het leven van Christus en steeds ernstiger streeft hij ernaar om te worden zoals Hij. Te allen tijde kan strijd worden verwacht, want de verzoeker ziet, dat hij één van zijn onderdanen verliest. Er moet gestreden worden tegen de eigenschappen die satan voor eigen gebruik heeft gesterkt. De mens ziet waartegen hij te strijden heeft - een vreemde macht, tegengesteld aan de gedachte om de volmaaktheid die Christus aanbiedt.

Maar in Christus is een reddende kracht Die voor hem de overwinning in de strijd zal behalen. De Heiland zal hem sterken en helpen, als hij om genade en kracht komt smeken (MS 89, 1903).

De Zedelijke Atmosfeer Ophelderen. – Als Christus boven het eigen ik wordt geplaatst, wordt het heerlijke beeld van de Heiland in de gelovige weerkaatst....

Pas als het eigen ik op het altaar van zelfopoffering is gelegd, wordt Christus in het karakter weerkaatst. Als het eigen ik wordt begraven en Christus op de troon van het hart zit, vindt er een openbaring van beginselen plaats, die de zedelijke atmosfeer, die

Page 1098-1099; blz. 509

de ziel omringt, zal ophelderen (brief 108, 1899).

Menselijke Eigenaardigheden Zullen Verdwijnen. – De Heilige Geest is weerhouden, zodat Hij niet kon binnenkomen om hart en verstand te vormen, omdat de mensen veronderstellen dat zij zelf het beste weten hoe zij hun eigen karakter kunnen vormen. Zij menen dat zij het veilig naar eigen model kunnen vormen. Er is echter slechts één Model waarnaar het menselijke karakter gevormd moet worden, en wel het karakter van Christus. Zij die de Heiland aanschouwen, worden van heerlijkheid tot heerlijkheid veranderd. Als mensen wilden toegeven zich aan de wil van Christus te onderwerpen om deel te hebben aan de Goddelijke natuur, zullen hun verkeerde, menselijke eigenaardigheden verdwijnen. Als zij besluiten om hun eigenaardigheden en onaangename karaktertrekken te behouden, neemt satan hen en legt zijn juk op hen door hen te gebruiken voor zijn werk. Hij gebruikt hun gaven voor zelfzuchtige doeleinden en brengt hen ertoe zo'n onaangenaam, onchristelijk voorbeeld te geven, dat zij een smaad worden voor Gods werk (MS 10.2, 1903).

(Hooglied 5:10, 16; Hebr. 12:2) **Benadering van het Volmaakte Voorbeeld.** – Als één die bekend is met de geschiedenis van de Verlosser, ontdekt hij in zichzelf ernstige gebreken; hij lijkt zo weinig op Christus dat hij de noodzaak van radicale veranderingen in zijn leven beseft. Nog steeds studeert hij met het verlangen om als zijn grote Voorbeeld te worden. Hij vangt de blikken, de geest van zijn geliefde Meester op. Door op Jezus te zien als de overste Leidsman en Voleinder van ons geloof, wordt hij naar datzelfde beeld veranderd.

Wij imiteren het leven van Jezus niet door ons van Hem af te keren, maar door over Hem te spreken, door stil te staan bij Zijn volmaaktheid, door te trachten de smaak te verfijnen en het karakter te verheffen, om door geloof, liefde en ernstige, aanhoudende inspanning het volmaakte Voorbeeld te benaderen. Door een kennen van Christus, van Zijn woorden, gewoonten en lessen vol inhoud, ontlene wij de deugden van Zijn karakter dat wij zo grondig hebben bestudeerd en worden bezielde met de Geest die wij zozeer hebben bewonderd. Jezus wordt voor ons "*uitblinkend boven tienduizend*", "*Die Ene, enkel bekoorlijkheid*" (RH 15 maart, 1887).

Christus Zal Zijn Beeld op de Ziel Teken. – Als de ziel nauw verbonden wordt met de grote Bron van Licht en Waarheid, worden indrukken in het leven gemaakt, die de ware positie ten opzichte van God openbaren. Dan zal het eigen ik sterven, trots zal worden vernederd en Christus zal Zijn eigen beeld dieper in de ziel griffen (MS 1a, 1890).

Hoofdstuk 4

Vers 3-6 (2 Korinthe 2:11; Johannes 15:3). **Satans Betoverende Macht.** – Het

Page 1099; blz. 511

recht eist dat niet alleen de zonde wordt vergeven, maar dat de doodstraf moet worden voltrokken. God heeft door het geven van Zijn eniggeboren Zoon, aan beide eisen voldaan. Door te sterven in plaats van de mens, heeft Christus aan de straf voldaan en vergeving verschaft.

Door de zonde is de mens gescheiden van het leven van God. Zijn ziel is verlamd door de werking van satan, de aanstichter tot zonde. Uit zichzelf kan hij de zonde niet aanvoelen en is niet in staat de Goddelijke natuur te waarderen en zich deze eigen te maken. Als dit binnen zijn bereik zou worden gebracht, is daarin niets dat zijn natuurlijke hart zou verlangen. Satans betoverende macht rust op hem. Alle handig bedachte uitvluchten die de duivel kan ingeven, worden hem voorgehouden om elke goede impuls te verhinderen. Elke hoedanigheid en door God gegeven

kracht is gebruikt als wapen tegen de Goddelijke Weldoener. Hoewel God hem liefheeft, kan Hij hem daarom niet de gaven en zegeningen meedelen die Hij hem wenst te geven.

Maar God zal door satan niet verslagen worden. Hij zond Zijn Zoon naar deze wereld, opdat Deze door het aannemen van de menselijke gedaante en natuur, menselijkheid en Goddelijkheid kon verenigen en deze beide, in Hem verenigd, de mens op het peil van zedelijke waarde voor God kon plaatsen.

Er is geen andere weg voor de redding van de mens. *"Zonder Mij,"* zegt Christus, *"kunt gij niets doen."* Door Christus, en alleen door Hem kunnen de bronnen van het leven de natuur van de mens verlevendigen, zijn smaken veranderen en zijn genegenheid op de hemel richten. Door vereniging van de Goddelijke met de menselijke natuur kon Christus het verstand verlichten en Zijn levengevende eigenschappen voelbaar maken in de ziel, die dood is in misdaden en zonden (MS 50, 1900).

Vers 7 **De Bijbel is uit de Hemel.** – Het was Gods welbehagen om Zijn Waarheid aan de wereld mede te delen door menselijke werktuigen en Hij Zelf schonk door Zijn Heilige Geest aan mensen de daartoe nodige eigenschappen en stelde hen in staat dit werk te doen. Hij leidde hun verstand en leerde hen te kiezen wat zij zouden moeten spreken en wat zij moesten schrijven. De schat werd toevertrouwd aan aarden vaten en toch is die schat niettemin afkomstig uit de hemel...

Het gehoorzame, gelovige kind van God ziet in dit getuigenis van God de heerlijkheid van een Goddelijke macht vol van genade en waarheid. De schrijvers van de Bijbel moesten de hun toevertrouwde gedachten uitdrukken in menselijke taal. De Bijbel is geschreven door mensen. Deze mensen waren geïnspireerd door de Heilige Geest. Doordat de mens een onvolmaakt taalbegrip heeft, of doordat het menselijk verstand verdorven is, zodat het zeer vernuftig is in het ontwijken van de waarheid, lezen en leggen veel mensen de Bijbel uit naar hun eigen idee. Maar de moeilijkheid ligt niet in de Bijbel...

De Schrift is aan de mensen gegeven, niet als een aaneengeschakelde keten van ononderbroken uitspraken, maar beetje bij beetje in de loop van opeenvolgende geslachten, wanneer God in Zijn Voorzienigheid een gewenste gelegenheid zag om een mens Zijn gedachte in te geven, in velerlei tijden en op verscheidene plaatsen. De mens schreef als hij daartoe werd gedreven door de Heilige Geest...

Wij vinden in de Bijbel niet overal volmaakte orde of duidelijke eenheid... De waarheden van de Bijbel liggen verscholen als verborgen parels. Deze moeten worden gezocht en worden opgedolven met volhardende ijver. Degenen, die de Schrift maar oppervlakkig bekijken, zullen door hun oppervlakkige kennis, die zij heel grondig achten, graag praten over teksten die elkaar tegenspreken en ook spreken zij hun twijfel uit over het gezag van de Schrift. Maar zij, die in hun hart overeenstemmen met waarheid en plicht, zullen de Schrift doorzoeken met een innerlijke bereidheid, door Gods Geest te mogen worden beïnvloed. De verlichte ziel ziet de geestelijke eenheid, als een gouden draad, die door de gehele Bijbel loopt. Maar het vereist geduld, aandacht en gebed om deze kostbare gouden draad van het begin tot het eind te volgen. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Vers 17,18 (Romeinen 8:18; 1 Petrus 1:6, 7; zie EGW over 2 Korinthe 12:4). **Beproevingen Gods Middelen.** – Als Paulus, die van alle kanten werd bemoeilijkt, verdrukt, vervolgd, zijn beproevingen *"een lichte last der verdrukking"* kon noemen, waarover zou dan de hedendaagse christen eigenlijk moeten klagen? Hoe gering zijn onze beproevingen, vergeleken met de vele verdrukkingen van Paulus! Ze verdienen niet vergeleken te worden met de eeuwige heerlijkheid, die de overwinnaar wacht. Het zijn Gods middelen, bedoeld om het karakter te volmaken. Hoe groot de ontberingen en het lijden van de christen ook zijn, hoe duister en ondoorgrondelijk de weg van de voorzienigheid mag schijnen, toch moet hij zich verblijden in de Heere, in de wetenschap dat alles meewerkt voor zijn bestwil (RH 6 mei, 1902).

Mij is getoond dat wij in de toekomst zullen zien hoeveel al onze beproevingen te maken hadden met onze zaligheid en hoe deze lichte verdrukking *"een alles te bovengaand eeuwig gewicht van heerlijkheid bewerkt"* (Brief 5, 1880).

Het Eeuwige Gewicht van Heerlijkheid. – De jaren van

zelfverloochening, van ontbering, van beproeving, verdrukking en vervolging die Paulus heeft ondergaan, noemde hij een ogenblik. De dingen van deze tegenwoordige tijd waren niet de moeite waard genoemd te worden, vergeleken met het eeuwige gewicht van heerlijkheid dat hen wacht als de strijd voorbij is. Deze beproevingen zijn Gods middelen, bedoeld voor de volmaking van een christelijk karakter. Wat de omstandigheden van de christen ook mogen zijn, hoe duister en verborgen de weg der Voorzienigheid ook is, hoe groot zijn ontbering en lijden, toch kan hij van dit alles zijn blik richten op het onzichtbare en eeuwige. Hij heeft de zalige verzekering, dat alle dingen meewerken ten goede voor hem....

De Heilige Geest verlichtte Paulus' ziel met hemels licht en hij kreeg de verzekering dat hij een aandeel had in het gekochte eigendom, bewaard voor de getrouwen. De taal van Paulus was krachtig. Hij kon geen woorden vinden, die voldoende kracht hadden om uitdrukking te geven aan die uitnemende heerlijkheid, eer en onsterfelijkheid, die de gelovigen zouden ontvangen als Christus zou komen. Vergeleken met het toneel waarop zijn geestesoog zich vestigde, waren alle tijdelijke beproevingen slechts een ogenblik, lichte verdrukkingen, niet de moeite van het overdenken waard. Gezien in het licht van het kruis waren de dingen van dit leven ijdelheid en leegheid. De heerlijkheid die hem aantrok, was werkelijkheid, zwaarwegend, blijvend en ging woorden te boven. Toch beschrijft Paulus het zoveel hij kan, opdat de verbeelding de werkelijkheid zou kunnen bevatten voor zover dit voor sterfelijke mensen mogelijk is. Het was een gewicht van heerlijkheid, een volheid van God, een kennis die niet te meten is. Het was een eeuwig gewicht van heerlijkheid. En toch heeft Paulus het gevoel dat zijn woorden erg tam zijn. Zij kunnen geen uitdrukking geven aan de werkelijkheid. Hij zoekt naar woorden die nog meer uitdrukken. De duidelijkste bewoordingen zouden de Waarheid nog geweld aandoen. Hij zoekt naar de krachtigste uitdrukkingen die de menselijke taal kent, opdat de verbeelding enigermate de overtreffende uitnemendheid der heerlijkheid, die aan de overwinnaar zal worden gegeven, kan bevatten.

Heiligheid, waardigheid, eer, gelukzaligheid in Gods tegenwoordigheid zijn dingen, die wij nu alleen maar met het oog van het geloof kunnen zien. Maar de zichtbare dingen, wereldse eer en werelds genot, rijkdom en heerlijkheid worden verduisterd door de uitnemendheid, schoonheid en alles overtreffende pracht van de dingen, die wij nu niet kunnen zien. De dingen van deze wereld zijn tijdelijk, blijven maar een korte tijd, terwijl de dingen die we niet zien, eeuwig en blijvend zijn door eindeloze eeuwen. Het verkrijgen van deze oneindige schat betekent alles te winnen en niets te verliezen (MS 58, 1900).

Vers 18 (Kolossenzen 3:2; Hebreeën 11:27; zie EGW over 2 Korinthe 6:17, 18). **Ziende**
Page 1100; blz. 512

de Onzienlijke. – Ons denken blijft op het peil van datgene, waarbij onze gedachten stilstaan en als wij over aardse dingen denken, zullen wij nalaten indrukken van hemelse dingen op te doen. Wij zouden ten zeerste gebaat zijn met het overdenken van de barmhartigheid, goedheid en liefde van God; maar wij lijden grote verliezen door stil te staan bij aardse en tijdelijke zaken. Wij laten toe dat verdriet, zorg en verslagenheid onze geest op de aarde richt en wij maken van een molshoop een berg....

Tijdelijke dingen moeten niet al onze aandacht in beslag nemen of onze geest vullen tot ons denken geheel van de aarde, aards is. Wij moeten de geest oefenen en zo opvoeden dat wij in hemelse termen kunnen denken, dat wij ons kunnen bepalen bij onzichtbare en eeuwige dingen, die alleen met het geestelijk oog onderscheiden kunnen worden. Door het zien op de Onzienlijke kunnen wij krachtig en vurig van geest worden (ST 9 jan.1893).

Hoofdstuk 5

Vers 7 Zie EGW over Romeinen 5:1

Vers 10 (Johannes 5:22; Romeinen 14:10; zie EGW over Romeinen 3:19). **Christus als Rechter.** – Het is Gods bedoeling dat de Vorst der lijdenden in het mensdom de rechter der ganse aarde zou zijn. Hij Die zich onderwierp aan het feit, voor de aardse rechtbank gedaagd te worden,

Die uit de hemel kwam om de mens van de eeuwige dood te redden, Die door de mensen werd veracht, verworpen, op Wie zij alle verachting stapelden waartoe mensen, door satan beziel, in staat zijn, Hij, Die de schandelijke dood aan het kruis stierf - alleen Hij zou uitspraak doen over beloning of straf (MS 39, 1898).

Vers 11 (Psalm 119:53; Hebrëen 4:1). **Een Gepaste Vrees voor God.** – (Hebrëen 4:1 aangehaald). De Heere wil dat Zijn volk Hem vertrouwt en in Zijn liefde blijft, maar dat wil niet zeggen dat wij geen vrees of angstige vermoedens zullen kennen. Sommigen schijnen te menen dat als iemand een heilzame vrees koestert voor Gods oordelen, dat een bewijs is van het feit, dat hij geen geloof bezit, maar dat is niet het geval.

Een gepaste vrees voor God, door Zijn dreigementen te geloven, bewerkt vreedzame vruchten der gerechtigheid door te zorgen dat de bevende ziel zijn toevlucht bij Jezus zoekt. Velen in deze tijd zouden deze geest moeten bezitten en zich onder ootmoedig berouw tot de Heere wenden, want de Heere heeft niet zoveel vreselijke dreigementen gegeven, niet zulke ernstige oordelen gesproken in Zijn Woord, alleen om ze te vermelden, maar Hij meent wat Hij zegt. Iemand heeft gezegd: "Verschrikking heeft mij bevangen vanwege de goddelozen die Uw wet verzaken." Paulus zegt: "*Daar wij dan weten, hoezeer de Heere te vrezen is, trachten wij de mensen de overtuigen*" (RH 21 okt. 1890).

Page 1100-1101; blz. 513

Vers 14 (Johannes 13:34; 1 Johannes 4:7, 8). **Liefde het Besluit van een Geheiligde Wil.** – De liefde van Christus in het hart is wat er nodig is. Het eigen ik moet worden gekruisigd. Als het eigen ik in Christus opgaat, komt echte liefde spontaan naar voren. Het is geen emotie of een impuls, maar het besluit van een geheiligde wil. Het bestaat niet uit een gevoel, maar uit de verandering van het gehele hart, de ziel en het karakter, dat dood is voor het eigen ik en leeft voor God. Onze Heer en Heiland vraagt om onszelf aan Hem te geven. De overgave van het ik aan God is alles wat Hij vraagt, door onszelf aan Hem te geven om te worden gebruikt naar het Hem goeddunkt. Als wij niet tot dit punt van overgave komen, kunnen wij nooit gelukkig, bruikbaar, of met succes ergens werken (Brief 89, 1898).

Vers 17 (Johannes 1:12, 13; 3:5-8). **Genade niet Geërfd.** – De oude natuur die naar het vlees geboren is, kan het Koninkrijk van God niet beërven. De oude wegen, erfelijke neigingen en gewoonten moeten worden opgegeven, want genade wordt niet geërfd. De wedergeboorte bestaat uit het bezitten van nieuwe drijfveren, een nieuwe smaak, nieuwe neigingen. Zij die door de Heilige Geest tot een nieuw leven zijn geboren, hebben deel gekregen aan de Goddelijke natuur en zullen in al hun gewoonten en bezigheden het bewijs leveren van hun verhouding tot Christus. Als mensen die beweren dat ze christenen zijn, al hun natuurlijke gebreken in karakter en gesteldheid behouden, in hoeverre verschilt hun instelling dan van die van een wereldling? Zij stellen de Waarheid niet op prijs als iets dat heiligt en verfijnt. Zij zijn niet wedergeboren (RH 12 april, 1892).

(1 Johannes 2:6; Openbaring 3:14-17). **Zuivere Godsdienst een Beeld van Christus.** – Zuivere godsdienst is een beeld van Christus. Een godsdienst die gebouwd is op zelfvertrouwen en zelfzucht, is waardeloos. De echte christen is een volgeling van Christus. Dit volgen betekent, in het licht wandelen. Het hart moet openstaan om de hemelse Gast te ontvangen. Zolang het hart is gesloten voor Zijn binnenkomst kan daarin geen blijvende vrede wonen. Er kan geen zonneshijn binnen de vertrekken van de ziel komen om de wolken van nevel te doorbreken.

God sluit geen compromis met de zonde. Een echte bekering verandert erfelijke en aangekweekte neigingen tot het kwaad. De godsdienst van God is een sterk weefsel, samengesteld uit ontelbare draden, met tact en bekwaamheid samengeweven. Alleen de wijsheid, afkomstig van God, kan dit werk voltooien. Er zijn heel wat soorten stof die in het begin heel mooi lijken, maar ze kunnen de toets niet doorstaan. Door het wassen worden ze lelijk. De kleuren blijven niet. Onder de zomerhitte vergaan ze en verbleken. De stof kan geen ruwe behandeling doorstaan.

Zo is het ook met de godsdienst van velen. Als de schering en inslag van het karakter de toets van onderzoek niet doorstaan, is het materiaal, waaruit het is samengesteld, waardeloos. De

Page 1101-1102; blz. 514

pogingen om het oude kleding te herstellen met een nieuw stuk stof, verbeteren de zaken niet; want het oude, dunne materiaal scheurt van het nieuwe af, waardoor de scheur erger wordt dan daarvoor. Oplappen helpt niet. De enige manier is het oude kleding helemaal weg te doen en zich een geheel nieuw kleding aan te schaffen. (Lukas 5:36-37)

Het plan van Christus is het enig veilige plan. Hij zegt: "*Zie, Ik maak alle dingen nieuw.*" "*Zo is dan wie in Christus is een nieuwe schepping.*" Christus moedigt niemand aan te menen dat Hij een opgelapt karakter zal aannemen, iets dat grotendeels bestaat uit het eigen ik, en daarbij iets van Christus. Dit is de situatie van de gemeente van Laodicea. In het eerst schijnt er iets van het eigen ik en iets van Christus aanwezig te zijn. Maar al spoedig is het alleen maar 'Ik' en niets van Christus. De wortel van zelfzucht is openbaar. Deze blijft groeien, graaft zijn wortels steeds dieper, tot de takken vol zitten met verwerpelijke vruchten. Christus ziet met ontfermende tederheid neer op allen die zo'n gecombineerd karakter hebben. Mensen met een dergelijk karakter hebben zo'n zwakke verbinding met Christus, dat deze volledig waardeloos is (Brief 105, 1893).

Een Lapjeswerk Karakter Niet Aanvaardbaar. – (2 Korinthe 5:17 aangehaald). Een godsdienst van lapjeswerk heeft niet de minste waarde bij God. Hij vraagt het gehele hart. Er mag geen deel gereserveerd worden voor de ontwikkeling van geërfde of aangekweekte neigingen tot het kwaad. Een godsdienst die ruw, streng, verwaand, zelfzuchtig is, die op zelfzuchtige, eigen belangen let en die er toch op toeziet dat anderen onzelfzuchtig zullen zijn, is een gruwel in Gods oog. Velen leiden dagelijks een dergelijk leven, maar dit is een verkeerde voorstelling van het karakter van Christus (Brief 31a, 1894).

Vers 19 (Johannes 1:18). **Satan Ziet in Christus een Manifestatie van Gods Karakter.** – Er stond Iemand in de wereld, Die een volmaakte Vertegenwoordiger was van de Vader, Eén Wiens karakter en leven satans onjuiste voorstelling van God weerlegde. Satan had aan God de eigenschappen toegeschreven die hijzelf bezat. Nu zag hij in Christus God geopenbaard in Zijn ware karakter - een ontfermende, barmhartige Vader, Die niet wil dat iemand verloren zal gaan, maar dat allen berouwvol tot Hem zullen komen om eeuwig leven te hebben (ST 9 juni, 1898).

Vers 20 Zie EGE over 1 Korinthe 3:9

Vers 21 Zie EGW over Johannes 1:14

Hoofdstuk 6

Vers 14-18 (zie EGW over Richteren 2:2). **Uit de Wereld, in Gods Gezin.** – Zij die naar geest en praktijk uit de wereld komen, mogen zich beschouwen als zonen en dochters van God. Zij mogen Zijn

Page 1102; blz. 515

Woord geloven, zoals een kind elk woord van zijn ouders gelooft. Voor wie gelooft, is elke belofte zeker. Zij die zich met de Vader, de Zoon en de Heilige Geest verenigen, die door hun leven laten zien dat zij niet langer de weg gaan die zij gingen voordat zij deze Goddelijke Helpers volgden, zullen wijsheid van boven ontvangen. Zij zullen niet op menselijke wijsheid vertrouwen. Om eerlijk ten opzichte van de wereld te handelen, als leden van het Koninklijke gezin, als kinderen van de hemelse Koning, moeten christenen hun behoefte voelen aan een Macht, Die alleen komt van hemelse helpers die zich hebben verbonden om voor hen te werken.

Nadat wij een eenheid hebben gevormd met de grote drievoudige Macht, zullen wij onze plicht tegenover de leden van Gods gezin met geheiliger ontzag beschouwen dan ooit tevoren. Dit is een fase van godsdienstige hervorming, die weinigen zullen waarderen. Zij die een antwoord proberen te vinden op de bede: "*Uw wil geschiede op aarde, gelijk in de hemel,*" zullen door het leiden van reine geheiligde levens trachten aan de wereld te laten zien hoe Gods wil in de hemel gedaan wordt (MS 11, 1901).

Vers 17 (zie EGW over Jesaja 8:12). **De Wan om te Ziften.** – De wereld is de wan om de gemeente te ziften en de echtheid van haar leden te toetsen. De wereld biedt verleidingen, die de gelovige, als hij er gehoor aan schenkt, daar plaatsens, waar zijn leven niet in harmonie is met zijn belijdenis....

Als u naar de hemel op weg bent, zal de wereld u hard tegenwerken. Bij elke stap zult u uw weg strijdend tegen satan, zijn boze engelen en allen die Gods wet overtreden, moeten gaan. Aardse gezaghebbers zullen tussenbeide komen. U zult te maken krijgen met vervolgingen, het kwetsen van uw geest, harde woorden, spot en tegenspoed. De mensen zullen van u eisen dat u instemt met wetten en gebruiken, die maken dat u God ontrouw wordt. Hier vindt Gods volk het kruis op de weg ten leven (MS 3, 1885).

Vers 17,18 (Kolossenzen 3;2; zie EGW over Spreuken 1;10; Romeinen 6:1-4). **Snij Elke Aardse Rank Af.** – Veel belijdende christenen worden terecht voorgesteld door de wijnstok, die over de grond kruipt en zijn ranken rond de wortels en andere rommel op de weg windt. Tot al zulke mensen wordt de boodschap gericht: *"Gaat weg uit hun midden, scheidt u af, spreekt de Heere, houdt niet vast aan het onreine, en Ik zal u aannemen, Ik zal u tot een Vader zijn en gij zult Mij tot zonen en dochteren zijn, zegt de Heere, de Almachtige."* Wij moeten aan bepaalde voorwaarden voldoen als wij door God gezegend en geëerd willen worden. Wij moeten ons van de wereld afscheiden en weigeren de dingen aan te raken die onze genegenheid van God zullen aftrekken. God heeft de eerste en voornaamste aanspraken op Zijn volk. Richt uw genegenheid op Hem en op hemelse zaken. Uw ranken moeten worden losgemaakt van alles wat aards is.

Page 1102-1103; blz. 516

U wordt aangespoord het onreine niet aan te raken; want als u dat doet, zult u zelf onrein worden. U kunt zich onmogelijk verenigen met hen, die corrupt zijn en toch rein blijven. *"Welke gemeenschap heeft de gerechtigheid met de ongerechtigheid? en welke gemeenschap heeft het licht met de duisternis? en welke overeenkomst heeft Christus met Belial?"* God en Christus en alle hemelse scharen zouden willen dat de mens beseft, dat wanneer hij zich verenigt met wat corrupt is, hij zelf ook verdorven wordt. Er is ruimschoots voorziening getroffen om ons op te heffen uit de valleien der aarde, en onze genegenheid te richten op God en op hemelse zaken (RH 2 jan., 1900).

Hoofdstuk 8

Vers 1-8 **Voorbeeld van Anderen een Drijfveer tot Geven.** – Als mensen ernstig verlangen om te helpen waar hulp nodig is, om het werk van God, in welke tak ook, voorwaarts te doen gaan, zal de Heere aan deze toegewijde onzelfzuchtige mensen een hart geven om met blijdschap te geven, alsof dat een voorrecht was. God bewoog deze Macedoniërs in hun diepe armoede om ruim te geven, opdat hun voorbeeld opgetekend zou worden en op deze wijze anderen er toe te brengen dezelfde weldadigheid te beoefenen.

Aangemoedigd door deze aandrang die het bijzondere werk van de Heilige Geest aan de harten der gelovigen toonde, vroeg Paulus aan Titus om de gemeente in Korinthe op te zoeken en de inzameling die zij hadden voorgesteld en waarmee zij reeds een begin hadden gemaakt, te voltooien. Hij wilde graag dat zij datgene, wat zij door Gods genade, Die aan hun harten werkte, hadden beloofd, zouden volbrengen.

Opdat zij niet overvleugeld zouden worden door de betrekkelijk arme gemeenten in Macedonië, wat betreft hun vrijgevigheid, schrijft Paulus hen niet alleen, maar hij stuurt Titus om toezicht op de inzameling te houden. De apostel verlangde vurig in de gelovigen een gelijkmatigheid van christelijk karakter te zien: Hij verlangde ernaar dat zij bewijzen zouden geven van hun liefde en de oprechtheid van hun geloof zouden aantonen. Hij verlangde van hen als discipelen in het volle geloof van de waarheid een levend besef te zien van hun verplichting en verantwoordelijkheid jegens God voor het Evangelie. Hij wenste dat het in hen zou werken als een kracht van God en dat zij van dit werk zouden getuigen door vrucht te dragen tot Gods eer. Als christenen onder Gods gezag moesten zij met alle ijver aan elke verplichting voldoen....

Paulus legde de broeders in Korinthe geen gebod op. Hij hield hun echter de behoeften van de gemeente te Jeruzalem voor en liet zien wat anderen hadden gegeven die minder voorrechten

Page 1103; blz. 517

en minder bekwaamheden bezaten dan de Korinthiërs. Hij hield ze het voorbeeld van anderen voor, om hen tot geven te bewegen (MS 12, 1900).

Vers 6 **Predikanten Moeten Vrijgevigheid Onderwijzen.** – Er schuilt in dit hoofdstuk ook een les voor hen die in de dienst van God werken. Paulus zegt: *"Wij drongen er bij Titus op aan, om zoals hij er vroeger een begin mee gemaakt had, nu ook dit liefdewerk bij u tot een goed einde te brengen"* - dat wil zeggen, maken dat u overvloedig zult zijn in de gave van vrijgevigheid. Er rust een verantwoordelijkheid op de evangeliedienaren van Christus om de gemeente op te voeden in vrijgevigheid. Zelfs de armen moeten een aandeel hebben in het brengen van hun gaven aan God. Zij moeten delen in de genade van Christus, in het verloochenen van zichzelf om anderen te helpen die in groter nood verkeren dan zijzelf. Waarom moet aan arme gelovigen de zegen van het geven onthouden worden om hen te helpen die nog armer zijn dan zij? (MS 28, 1894).

Vers 9 **Christus' Armoede Deel van Zijn Grote Offer.** – De apostel riep hen op om na te denken over het voorbeeld van Christus. De Aanvoerder des hemels gaf Zich over aan een leven van vernedering en armoede, om naast het gevallen mensdom te kunnen staan, om het zedelijk beeld van God in de mens te herstellen. De Heere was bereid om arm te worden, opdat Hij door Zijn vernedering en Zijn dood aan het kruis de losprijs voor ons zou kunnen voldoen.

Hetzij wij rijk zijn of arm, wij mogen nooit vergeten dat de armoede van Christus een deel was van Zijn erfdeel in de menselijkheid. De verzoening bestond niet alleen uit Zijn verraad in de Hof van Gethsémané of zijn zielelijden aan het kruis. De vernedering waarvan Zijn armoede deel uitmaakte, lag opgesloten in Zijn grote offer. Christus droeg alle smarten waarmee het mensdom was beladen, op Zijn Goddelijke ziel (MS 12, 1900).

(Mattheüs 11:28; Filippenzen 2:5-8). **Waarom Christus als een Arm Mens Kwam.** – Toen het verlossingsplan ontstond, werd bepaald dat Christus niet in overeenstemming met Zijn Goddelijke aard zou komen; want in dat geval zou Hij Zich niet kunnen vereenzelvigen met de beproefden en lijdenden. Hij moest komen als iemand die arm was. Hij had kunnen komen overeenkomstig Zijn verheven positie in de hemel; maar nee, Hij moest afdalen tot de grootste diepten van menselijk lijden en armoede, zodat Zijn stem gehoord kon worden door hen die beladen en teleurgesteld waren; opdat Hij zich aan de vermoeide, door de last van zonde gepijnigde ziel kon openbaren als de Heelmeester, de Wens aller volken, de Rustgever. En tot hen, die in deze tijd naar rust en vrede verlangen, net als degenen die naar zijn woorden luisterden in Judea, zegt Hij: *"Komt tot Mij, allen die vermoeid en beladen zijt, en Ik zal u rust geven"* (MS 14, 1897).

Christus' Armoede het Machtige Argument van Paulus. – Hier

Page 1103-1104; blz. 518

was het sterke argument van Paulus. Het was niet Paulus' gebod, maar dat van de Heere Jezus Christus. Gods Zoon had Zijn hemels tehuis verlaten met alle rijkdom, eer en heerlijkheid en Zijn Goddelijkheid met menselijkheid bekleed - niet om in de paleizen van koningen te wonen, zonder zorg of arbeid en voorzien van alle gemakken waarnaar de mens van nature hunkert. In de raadsbesluiten van de hemel had Hij verkozen om plaats te nemen in de rijen van armen en verdrukten, om Zijn aandeel samen met de nederige werkers te hebben en het ambacht van Zijn aardse vader te leren - het ambacht van timmerman, bouwer. Hij kwam in de wereld om het karakter te hervormen en in al Zijn werk bracht Hij de volmaaktheid, die Hij wilde aanbrengen in de karakters die Hij door Zijn Goddelijke kracht veranderde.

Paulus wijst hier op zijn Voorbeeld, zijn Ideaal. Christus had een leven van armoede op Zich genomen, opdat zij rijk in hemelse schatten konden worden. Hij wilde hun geheugen oprispen wat betreft het offer dat voor hen was gebracht. Christus was Bevelhebber in de hemel en toch nam Hij de nederigste plaats in deze wereld in. Hij was rijk, maar werd terwille van ons arm. Hij liet geen geestelijke rijkdom achter; Hij was altijd overvloedig in de gaven van de Geest. Maar Hij had arme ouders. De wereld heeft haar Heer nooit welgesteld gezien (MS 98, 1899).

Rijk in het Verkrijgen. – Christus de Majesteit des hemels werd arm, opdat wij door Zijn armoede rijk konden worden. Rijk, niet in schenkingen, maar rijk in het verkrijgen.

Dit is de rijkdom waarvan Christus vurig verlangt dat Zijn volgelingen die zullen bezitten. Wanneer de oprechte zoeker naar Waarheid het Woord leest en zijn geest openstelt om het Woord te ontvangen, verlangt hij met heel zijn hart naar Waarheid. De liefde, tederheid, voorkomendheid, de christelijke beschaving, het medelijden die de elementen vormen in de hemelse woningen die

Christus bereidt voor degenen die Hem liefhebben, nemen bezit van zijn hart. Zijn voornemen staat vast. Hij is besloten de zijde van het recht te kiezen. De Waarheid heeft haar weg naar het hart gevonden en is daar geplant door de Heilige Geest, Die de Waarheid is. Wanneer de Waarheid grip krijgt op het hart, geeft de mens duidelijke bewijzen hiervan door rentmeester van Christus' gaven te worden (MS 7, 1898).

Vers 12 Zie EGW over Handelingen 16:14

Vers 16-18,23 **Titus Reist naar Korinthe**. – Paulus' getuigenis werd aanvaard als van grote waarde, vanwege de vele openbaringen die hij had gekregen. Hij kende beter dan vele anderen de behoeften van verschillende plaatsen. Maar Paulus wilde niet zelf voor het bijeenbrengen van deze bijdragen zorgen. Hij was grotendeels het middel geweest om deze inzameling te organiseren, maar opdat niemand aanleiding zou kunnen vinden om kwaad te spreken, reisden Titus en zijn metgezellen naar Korinthe; want in die tijd was er geen veilige manier om geld te vervoeren (MS 101, 1906).

Page 1104-1105; blz. 519

Vers 16-22 **Paulus Beveelt Titus bij de Korinthiërs aan**. – Titus heeft zoveel succes gehad bij het inzamelen van gaven in de gemeenten, dat Paulus hem vraagt om Korinthe te bezoeken en daar met hetzelfde werk door te gaan. Een andere broeder "*wiens lof om zijn evangeliewerk door al de gemeenten verbreid is*" en nog iemand "*wiens toewijding in vele zaken wij dikwijls hebben leren waarderen*", werden gezonden om Titus te vergezellen. Paulus schreef een brief aan de Korinthiërs waarin hij deze broeders aanbeval, die vrijwillig een zo moeilijke taak op zich genomen hadden. In deze brief herinnert hij hen eraan, dat een jaar eerder een poging was gedaan om de inzameling in Korinthe te houden (MS 101, 1906).

Vers 21 Zie EGW over Romeinen 12:17

Hoofdstuk 8, 9

Laat geen zelfzuchtige motieven u ertoe brengen de gelden vast te houden die nodig zijn voor gebieden waar nog geen werk wordt gedaan. Als wij proberen vast te houden wat in vreemde gebieden nodig is, moeten wij het achtste en het negende hoofdstuk van 2 Korinthiërs bestuderen en leren om de vrijgevigheid na te streven die de Macedoniërs ertoe bracht '*boven vermogen*' te geven voor het werk dat hun steun nodig had (MS 11, 1908).

Hoofdstuk 9

Vers 2 **Duizend Fakkels Aangestoken**. – Zij die in de gemeente invloedrijke en verantwoordelijke posities bekleden, behoren vooraan te staan in Gods werk. Als zij zich aarzelend voorwaarts bewegen, zullen anderen helemaal niets doen. Maar hun ijver zal velen aansteken. Als hun lichten helder branden, zullen duizenden fakkels aan die vlam worden aangestoken (SW 5 april, 1904).

Vers 6 (1 Timotheüs 6:19; Hebrëeën 11:26). **Hoe Helder is de Kroon?** – De beloning, de heerlijkheid des hemels die aan de overwinnaars wordt gegeven, zal zijn naarmate zij het karakter van Christus aan de wereld hebben getoond. "*Wie karig zaait, zal ook karig oogsten.*" Gode zij dank is het ons voorrecht om op aarde het zaad te zaaien dat in de eeuwigheid geoogst zal worden. De kroon des levens zal helder of mat zijn, zal blinken door vele sterren, of door slechts enkele edelstenen worden verlicht, in overeenstemming met onze eigen handelwijze.

Wij kunnen dagelijks een stevig fundament leggen voor de tijd die komt. Door zelfverloochening, door het betonen van een zendingsgeest, door zoveel mogelijk goede werken in uw leven samen te bundelen, door Christus zo in ons karakter voor te stellen dat wij velen voor de Waarheid zullen winnen, zullen wij het oog houden

Page 1105; blz. 520

op de vergelding van het loon. Het is onze taak in het licht te wandelen, om zo goed mogelijk gebruik te maken van elke gelegenheid en elk voorrecht, om te groeien in de genade en kennis van

onze Heere Jezus Christus; op deze wijze zullen wij de werken van Christus doen en ons verzekeren van schatten in de hemel (RH 29 jan., 1895).

Vers 7 **Met Tegenzin Geven is God Bespotten.** – Het zou beter zijn helemaal niets te geven dan dit met tegenzin te doen; want als wij van onze middelen geven, terwijl wij het liever niet zouden doen, bespotten wij God. Laten wij voor ogen houden dat wij te maken hebben met Iemand, van Wie wij voor elke zegening afhankelijk zijn, Iemand Die elke gedachte van het hart, en elke doelstelling van de geest kent (RH 15 mei, 1900).

Vers 7 **De Offeranden uit Dankbaarheid.** – Wij moeten niet alleen trouw onze tienden aan God geven, die Hij als Zijn eigendom opeist, maar wij moeten ook een schatting voor Zijn Schathuis brengen als dankoffer. Laten wij met vrolijke harten de eerste en beste vruchten van alle overvloed aan onze Schepper brengen. Dit is onze heilige taak. De Heere zegt dat er op gezette tijden giften moeten worden verzameld. Het moet zo worden georganiseerd, dat het brengen van offers een gewoonte wordt en dat liefdadigheid een christelijke plicht zal worden. Het hart dat zich opent bij het geven van een gave, mag niet de tijd hebben weer zelfzuchtig en koud te worden, zodat het zich zou sluiten voordat de volgende gave moet worden gegeven. De stroom moet gedurig blijven vloeien, zodat de bedding open blijft door een stroom van steeds opeenvolgende goede daden.

De schattingen, die van de Hebreëen werden gevraagd voor godsdienstige en weldadige doeleinden, liepen op tot een vierde deel van hun inkomen. Men zou verwachten dat zo'n hoge belasting op de inkomsten van het volk, hen tot armoede zou brengen. Maar het tegendeel was waar. Eén van de voorwaarden voor hun welvaart was de nauwgezette opvolging van deze voorschriften. 136)

Het is niet de grootte van de gift, die het offer voor God aannemelijk maakt. Het is het voornemen, dat in het hart opkomt; het is de geest van dankbaarheid en liefde, die er uitdrukking aan geeft. De armen moeten niet denken, dat hun gaven te klein zijn om waardevol te zijn. Een geringe hoeveelheid geld, dat is uitgespaard door zelfopofferende daden, zal meer doen voor de opbouw van Gods zaak, dan grote gaven zullen bereiken, die geen zelfverloochening hebben gevraagd. Niets is té kostbaar voor ons om aan Jezus te geven. Wanneer wij winst van de talenten die Hij ons gegeven heeft (om goed te bewaren) aan Hem teruggeven, dan zal Hij ons steeds meer toevertrouwen. Iedere inspanning die verricht is voor Christus, zal Hij belonen. En iedere plicht, die wij volbrengen in Zijn Naam zal dienen tot ons geluk. – Bron: Dagboek 'Het geloof waardoor ik leef'

Hoofdstuk 10

Vers 1,7,8 Zie EGW over Handelingen 18:1-3

Vers 4 Zie EGW over 1 Korinthe 3:9

Vers 5 (Kolossenzen 3:10). **In Elke Hoedanigheid het Goddelijke Denken Weerkaatsen.** – Het was voor God iets wonderlijks om de mens te scheppen, het verstand te vormen. Gods heerlijkheid moet geopenbaard worden in de schepping van de mens naar Gods beeld en in zijn verlossing. Eén ziel heeft meer waarde dan een wereld. God schiep de mens opdat elk vermogen het vermogen van Goddelijke aard zou zijn. De Heere Jezus Christus is de Auteur van ons wezen, Hij is tevens de Schepper van onze verlossing en iedereen die Gods Koninkrijk zal binnengaan, zal een karakter ontwikkelt hebben dat een duplicaat van Gods karakter is. Alleen zij, die Gods beeld dragen, kunnen bij Hem in de heilige hemel wonen. Zij die verlost zullen worden, moeten overwinnaars zijn; zij moeten verheven, zuiver, één met Christus zijn (brief 55, 1895).

God de Auteur van Iedere Edele Gedachte. – Zullen mannen en vrouwen overdenken hoe God de schepselen, die Hij geschapen heeft, beschouwt? Hij heeft de geest van de mens gevormd. Wij denken geen enkele edele gedachte, of die is van Hem afkomstig. Hij kent alle geheimzinnige werkingen van de menselijke geest, want heeft Hijzelf deze niet geschapen? God ziet dat de zonde de mens naar beneden haalt en onttaardt, maar Hij ziet vol medelijden en ontferming op hem neer, want Hij ziet dat satan hem in zijn macht heeft (MS 56, 1899).

De Macht van het Intellect. – Verstand dat veredeld, gezuiverd en op de hemel is gericht, is de universele macht om Gods Koninkrijk op te bouwen. Een verdorven verstand heeft precies de tegenovergestelde invloed; het is een bederf van de menselijke kracht die hem is toevertrouwd om vermenigvuldigd te worden door ijverig voor het goede te werken. Het bedriegt en vernietigt. God heeft voldoende gaven gegeven om de mens in staat

Page 1105-1106; blz. 521

te stellen verstandig voorwaarts te gaan en de wondere werken des Heeren krachtadig en genadig voor te houden aan allen die Hem liefhebben en Zijn geboden gehoorzamen (MS 63, 1900).

Aan Wie Gehoorzaam? – Satan kan de geest of het verstand niet beïnvloeden, tenzij wij het aan hem overgeven (MS 17, 1893).

De duivel zal uw geest gebruiken als u die aan hem overgeeft (MS 2, 1893).

Hoofdstuk 11

Oordelen Niet het Recht van de Mens. – Het elfde hoofdstuk van 2 Korinthe bevat heel wat instructies. Het toont ons dat mensen, die geneigd zijn de dingen met menselijke ogen te beschouwen, ernstige fouten kunnen maken als zij zich bezighouden met werk dat God niet heeft aangewezen, maar veroordeeld. Dat werk is kritiek uitoefenen, zich op de rechterstoel zetten en een oordeel uitspreken. Hoeveel beter zou het zijn voor de geestelijke groei van zo iemand om goed te letten op eigen tekortkomingen en karaktergebreken, om door een nauwlettend onderzoek van het eigen hart te proberen daaruit de balk van vitterij, kwaaddenken, kwaadspreken, het spreken van valse getuigenis, van haat en het aanklagen der broeders weg te nemen (MS 142, 1897).

Vers 14 (Mattheüs 24:24; Johannes 10:4; zie EGW over Efeze 6:10-12). **Satans Voornaamste Bedrog het Hoofd Bieden.** – Satan kwam als een engel des lichts in de woestijn der verzoeking om Christus te bedriegen en hij nadert de mens niet in een afzichtelijke vorm, zoals hij soms wordt voorgesteld, maar als een engel des lichts. Hij zal komen als de personificatie van Jezus Christus, door machtige wonderen te doen; de mensen zullen neervallen en hem aanbidden alsof hij Jezus Christus was. Wij zullen bevel krijgen om dit wezen, dat door de wereld als Christus wordt verheerlijkt, te aanbidden. Wat zullen wij doen? – Vertel dat Christus ons heeft gewaarschuwd voor zo'n vijand, die de ergste vijand van de mens is en toch beweert God te zijn; dat als Christus zal verschijnen, dit gepaard zal gaan met grote kracht en heerlijkheid begeleid door tienduizend maal tienduizenden en duizenden maal duizenden engelen; dat als Hij zal komen, wij Zijn stem zullen kennen (RH 18 dec., 1888).

(Mattheüs 7:15; 2 Thessalonicenzen 2:7-12). **Een Onfeilbare Toets.** – Satan is in deze laatste dagen gekomen om te werken met alle verleiding der ongerechtigheid in hen die verloren gaan. Zijn satanische majesteit bewerkt wonderen voor de ogen van valse profeten, voor de ogen van de mensen, door de bewering dat hij werkelijk Christus zelf is. Satan geeft zijn macht aan hen die hem terzijde staan bij zijn bedrog; daarom kunnen zij, die beweren dat zij de grote macht Gods bezitten, alleen herkend worden door

Page 1106; blz. 522

de grote detector, de wet van Jehova. De Heere zegt ons, dat zij, als het mogelijk ware, zelfs de uitverkorenen zouden verleiden. De schaapskieren lijken zo echt, dat de wolf alleen herkend kan worden als wij tot Gods grote morele maatstaf gaan om daar tot de ontdekking te komen dat zij de wet des Heeren overtreden (RH 25 aug. 1885).

Voorbereiding voor het Slot Toneel. – Deze wereld is een theater. De spelers, de inwoners van de wereld, maken zich gereed om hun rol te spelen in het laatste grote drama. Het zicht op God is weg. Er is geen eenheid van doel, behalve wanneer de menselijke partijen zich aaneen sluiten om hun doel te bereiken. God ziet toe. Zijn doel met betrekking tot Zijn opstandige onderdanen zal in vervulling gaan. De wereld is niet in handen van mensen gegeven, hoewel God toestaat dat de elementen van verwarring en wanorde voor een tijd de overhand hebben. Een macht van beneden is bezig de laatste tonelen in het drama op te voeren - satan, die als Christus komt en met alle verleiding der ongerechtigheid werkt in hen, die zich in geheime verenigingen hebben verbonden.

Zij, die toegeven aan de hartstocht om samen te zweren, werken de plannen van de vijand uit. De oorzaak zal gevolgen hebben (Brief 141, 1902).

Voortdurende Waakzaamheid Geboden. – (Efeze 6:10-12 aangehaald). Iedereen die zich geschaard heeft onder de met bloed bevelkte banier van Christus, is begonnen aan een strijd die voortdurende waakzaamheid vereist. Satan heeft zich voorgenomen om tot het einde toe te strijden. Door te komen als een engel des lichts, met de bewering dat hij Christus is, zal hij de wereld misleiden. Maar zijn triomf zal kort duren. Storm noch orkaan kan hen, die de voeten stevig geplant hebben op de beginselen van de eeuwige Waarheid, doen wankelen. Zij zullen stand kunnen houden in deze tijd van vrijwel universele afval (MS 74, 1903).

Vers 14,15 Zie EGW over Mattheüs 7:21-23

Vers 23-30 **Paulus' Ontembare Moed.** – Schep moed uit de ervaring van de apostel Paulus. Hij had heel wat beproevingen. Hij was een onvermoeide werker en reisde voortdurend, soms door onherbergzame streken, soms over water, door storm en orkaan. Zijn lot was veel zwaarder dan het onze, want reizen kende toen niet de gemakken van nu. Maar Paulus liet zich door niets in zijn werk tegenhouden (Brief 107, 1904).

Hoofdstuk 12

Vers 1 (Filippenzen 3:8). **Paulus Onderwezen Door de Heilige Geest.** – De apostel Paulus, die veel openbaringen van de Heere had ontvangen, had met moeilijkheden uit diverse bronnen te maken en bij al zijn strijd en ontmoedigingen verloor hij zijn vertrouwen in God

Page 1106-1107; blz. 523

niet. Onder de bijzondere opleiding van de Heilige Geest werd zijn oordeel gezuiverd, verfijnd, verheven en geheiligd. De plannen van mensen en van de vijand tegen hem betekenden voor hem een middel tot discipline en opvoeding en hij zegt dat hij op deze wijze de uitnemendste kennis verkreeg, omdat hij zijn vertrouwen op de Heere Jezus stelde. *"Voorzeker,"* zegt hij, *"ik acht zelfs alles schade, omdat de kennis van Jezus Christus, mijn Heere, dat alles te boven gaat."* Hoezeer verrijkt dit Evangelie de tuin der ziel, door deze in staat te stellen de kostbaarste vruchten voort te brengen!(brief 127, 1930).

Vers 1-4 **Paulus' Prediking met Kracht.** – Door Paulus heeft God tal van wondere lessen voor ons onderricht gegeven. Paulus zag in zijn visioenen vele dingen die het een mens niet geoorloofd is uit te spreken. Maar veel andere dingen die hij in de hemel zag, zijn in zijn leringen verweven. De Waarheid kwam uit zijn mond als een scherp tweesnijdend zwaard. De indrukken door de Heilige Geest op zijn geest gemaakt waren sterk en levendig en ze werden aan de mensen voorgehouden op een manier, waarop niemand anders dit kon doen. Paulus sprak met vertoon van de Geest en met kracht (Brief 105, 1901).

(1 Korinthe 9:27). **Paulus Bleef Nederig.** – De apostel Paulus werd door God hoog geëerd, doordat hij in visioen werd opgenomen tot in de derde hemel, waar hij tonelen zag, waarvan de heerlijkheid niet aan stervelingen geopenbaard kon worden. Toch bracht dit alles hem er niet toe te pochen of vol zelfvertrouwen te worden. Hij beseftte het belang van voortdurende waakzaamheid en zelfverloochening en zegt eenvoudig: *"Ik tuchtig mijn lichaam en houd het in bedwang, om niet, na anderen gepredikt te hebben, wellicht zelf afgewezen te worden"* (RH 3 mei, 1881).

(Filippenzen 3:12; 1 Timotheüs 1:15). Paulus had een heel nederige opinie over zijn eigen vooruitgang in het christelijk leven. Hij zegt: *"Niet alsof ik het reeds gegrepen had, of alreeds volmaakt ben."* Hij spreekt over zichzelf als over de voornaamste zondaar. Toch werd Paulus hoog geëerd door de Heere. Hij was in visioen opgenomen tot in de derde hemel en had daar openbaringen ontvangen van Goddelijke heerlijkheid, die hij niet bekend mocht maken (ST 11 Jan., 1883).

(Romeinen 16:25; Efeze 3:8,9; Kolossenzen 1:26). **Verborgene Geheime Geopenbaard.** – Geheime die eeuwenlang verborgen waren geweest, werden aan Paulus geopenbaard en voor zoverre hij de werkingen van God kon verdragen, alsook van Zijn handelwijze met het menselijk denken, werden hem bekend gemaakt. De Heere zei tegen Paulus, dat hij onder de heidenen de

onnaspeurlijke rijkdom van Christus moest prediken. Aan de heidenen moest licht worden gebracht. Dit is het geheim, dat eeuwenlang verborgen is geweest (ST 30 jan., 1912).

Vers 4 (2 Korinthe 4:17, 18). **Heerlijkheden van de Hemel Onbeschrijflijk.** – Paulus had een gezicht van de hemel en bij het verhalen

Page 1107; blz. 524

van de heerlijkheden daar, was het beste wat hij kon doen, niet te proberen ze te beschrijven. Hij zegt ons, dat wat geen oog heeft gezien, geen oor heeft gehoord en wat in geen mensenhart was opgekomen, God bereid heeft voor degenen die Hem liefhebben. U kunt daarom uw verbeelding laten werken zoveel u wilt, u kunt proberen zo goed mogelijk het eeuwig gewicht der heerlijkheid op te nemen en te overdenken en toch kunnen uw beperkte zinnen, verzwakt en vermoeid door inspanningen, dit niet vatten, want daarachter ligt een oneindigheid. Heel de eeuwigheid is nodig om de heerlijkheden te ontdekken en de kostbare schatten van Gods Woord uit te brengen (MS 13, 1888).

Vers 7-9 (Zie EGW over Handelingen 9:8, 9). **Paulus Beproeving Niet Weggenomen.** – Paulus had een lichamelijke handicap; hij had slechte ogen. Hij meende dat door ernstig gebed de moeilijkheid kon worden weggenomen. Maar de Heere had Zijn Eigen bedoeling en Hij zei tot Paulus: Spreek Mij niet meer over deze zaak. Mijn genade is u genoeg. Die zal u in staat stellen de zwakheid te dragen (Brief 207, 1899).

Pijnlijke Belemmeringen in het Werk van Paulus. – Een grote droefheid drukte nog op zijn geest en hart als gevolg van zijn bezorgdheid voor de gemeente in Korinthe. Toen hij in Filippi was, begon hij met een tweede brief aan hen, want zij drukten als een zwaar gewicht op zijn ziel. De geestesdruk waardoor de apostel leed was echter voor een groot deel toe te schrijven aan lichamelijke kwalen die hem erg rusteloos maakten als hij niet actief bezig was. Maar als hij werkte voor de zaligheid van zielen, steeg hij boven lichamelijke zwakte uit. Hij had het gevoel dat de ziekte waaraan hij leed, een vreselijke belemmering voor hem was in zijn belangrijke werk en herhaaldelijk smeekte hij de Heere hem te bevrijden. God achtte het niet nodig om zijn gebeden in dit opzicht te beantwoorden, hoewel Hij hem de verzekering gaf dat Gods genade voor hem voldoende zou zijn (LP 175, 176).

Hoofdstuk 13

Vers 5 (2 Korinthe 2:11). **Satans Kleine Wiggen.** – Zij die geen tijd hebben om aandacht aan hun eigen ziel te schenken, om zichzelf dagelijks te onderzoeken of zij in de liefde Gods zijn en zich in het licht te plaatsen, zullen tijd hebben gehoor te geven aan de suggesties van satan en het uitwerken van zijn plannen.

Satan zal ongemerkt binnendringen door middel van kleine wiggen, die breder worden bij het dieper graven. De speciale plannen van satan zullen in deze tijd in het bijzondere werk van God gebracht worden (MS 16, 1890).